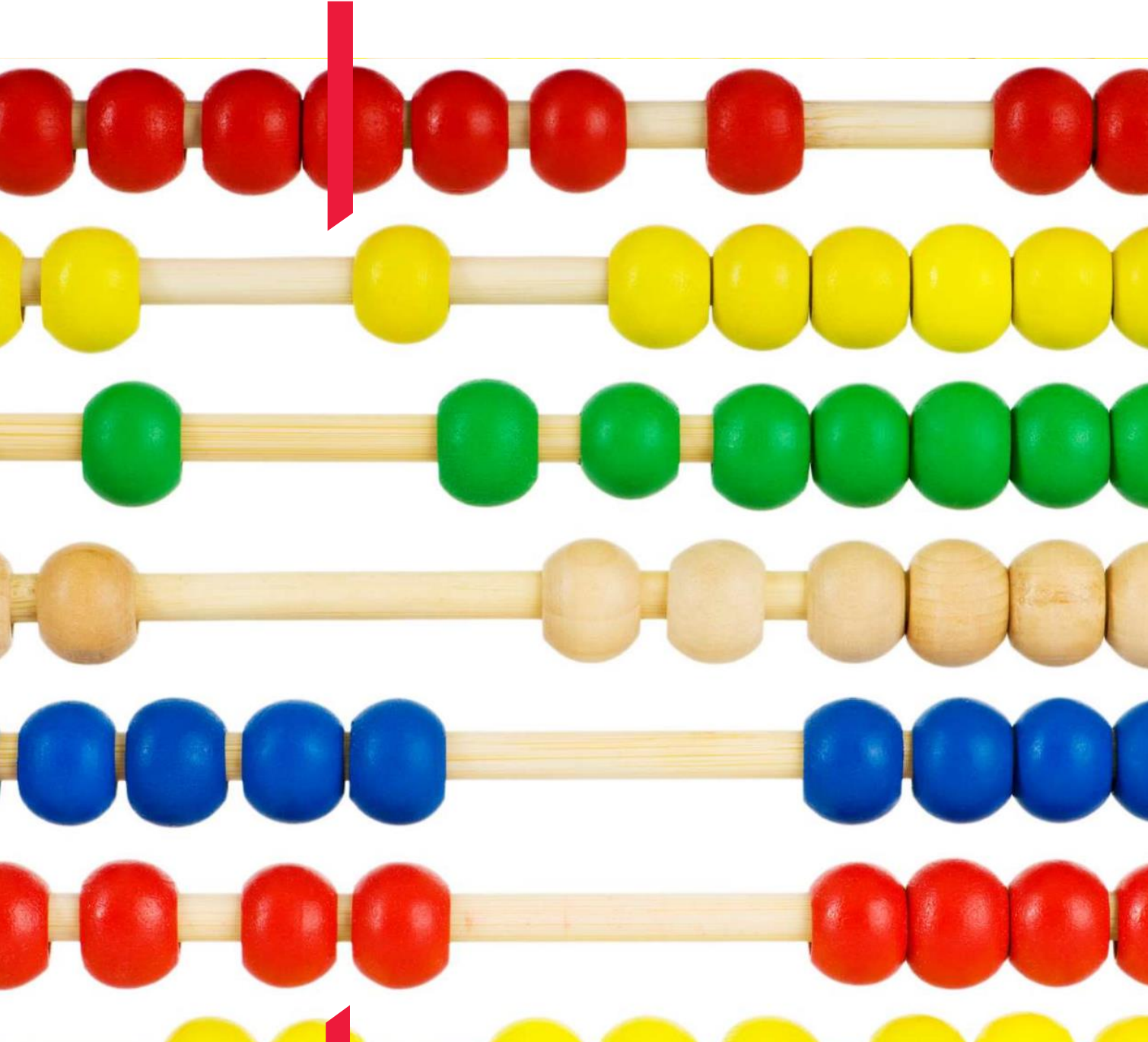

AFRAPPORTERING AF ANALYSE PÅ DET SPECIALISEREDE VOKSENOMRÅDE

Lyngby-Taarbæk Kommune
Juni 2018

INDHOLD

1.	Indledning	2
	Indledning	2
	Metode	2
	Læsevejledning	2
2.	Overordnede konklusioner	3
3.	Investeringsinitiativer og udviklingsmuligheder	5
	3.1 Investeringsinitiativer	5
	3.2 Udviklingsmuligheder	8
4.	Økonomisk analyse	11
5.	Den faglige analyse	29
	5.1 Indledning	29
	5.2 Analyse	29
	Målgruppeafklaring.	29
	Kvalitetsstandarderne	29
	Tildeling af ydelser	30
	Leverandørindsats	30
	Fokus på samspillet mellem faglig og økonomisk styring	32

1. INDLEDNING

INDLEDNING

Lyngby-Taarbæk Kommune er udfordret både fagligt og økonomisk på det specialiserede socialområde for voksne. Der opleves stigende tilgang uden tilsvarende afgang, ligesom der opleves stigende udgifter. Denne udvikling ses på tværs af de danske kommuner, og der har over en årrække været fokus på, hvordan man kan imødekomme udfordringerne på området.

Lyngby-Taarbæk Kommune har på baggrund af disse udfordringer ønsket at foretage en ekstern analyse af både den faglige og den økonomiske styring af området med henblik på at vurdere, om det specialiserede voksenområde drives omkostningseffektivt. Lyngby-Taarbæk Kommune ønsker, at vurderingen skal udmunde i forslag til handlemuligheder med henblik på en styrkelse af driften af det specialiserede socialområde for voksne.

Samarbejdet mellem Lyngby-Taarbæk Kommune og BDO har haft til formål:

- At vurdere om det specialiserede voksenområde drives omkostningseffektivt ud fra et samlet fagligt og økonomisk perspektiv.
- At pege på udvikling, justeringer og tilpasninger til kvalitetstandarder og tilbud, der kan bidrage til en så omkostningseffektiv drift som muligt.

Nærværende rapport beskriver resultaterne af BDO's analyse og gennemgår de investeringsinitiativer og udviklingsmuligheder, som BDO har identificeret i analyseforløbet. De beskrevne initiativer og udviklingsmuligheder er udviklet i samarbejde med kommunens personale.

Metode

Samarbejdet er gennemført via fire faser. Disse er kort beskrevet nedenfor.

- Fase 1, projektmobiliseringsfasen havde til formål at skabe et fælles udgangspunkt for den videre analyse, herunder at komme frem til hvilket datamateriale, der skal indgå i analysen.
- I fase 2 gennemførte vi en økonomisk analyse af området, hvor formålet var at identificere analysens fokusområder. Der er lavet analyser af den historiske og fremtidige udvikling, herunder identificering af hvilke målgrupper, der særligt er udgiftsdrivere. Vi har også sammenlignet målgruppeudviklingen med andre kommuner og har identificeret, hvor der er overlap med andre områder.
- I fase 3 gennemførte vi en faglig analyse, hvor udgangspunktet er dataanalyse med nedslag i 40 borgersager. Her har vi set på målgruppeafklaringen, ydelsestildelingen og indsatsen i tilbuddene i relation til kvalitetsstandarderne. Endvidere var der validerende workshops med de faglige ledere og nøglepersoner.
- I fase 4 har vi udarbejdet et katalog med handlemuligheder, som baserer sig på de konkrete fund fra de forudgående analyser. Kataloget har fokus på, hvordan Lyngby-Taarbæk Kommune kan udvikle på indsats, tilbud, visitering, styring og snitflader til andre forvaltninger mm. Vi har afholdt workshops for nøglemedarbejdere og ledere med fokus på de fremadrettede tiltag i forhold til at etablere en optimal proces omkring et mere effektivt specialiseret voksenområde.

Læsevejledning

I det følgende præsenteres først vores overordnede konklusioner. Dernæst gennemgås de identificerede forslag til investering i området og til justering af den nuværende praksis.

Dernæst gennemgår vi resultaterne af henholdsvis den økonomiske analyse og den faglige analyse.

I rapporten bruges følgende §§-betegnelser for støtte efter Serviceloven:

- § 83 personlig hjælp og pleje samt praktiske opgaver i hjemmet (traditionelle hjemmehjæperopgaver)
- § 85 bostøtte til borgere i egen hjem
- § 104 aktivitets- og samværstilbud
- § 107 midlertidige botilbud
- § 108 varige botilbud

2. OVERORDNEDE KONKLUSIONER

Indledningsvist skal det slås fast, at BDO vurderer, at det specialiserede socialområde for voksne drives omkostningseffektivt ud fra et samlet fagligt og økonomisk perspektiv, men at der også er udviklingsmuligheder i forhold til at sikre en endnu strammere styring af området.

BDO har gennemført både en økonomisk analyse og en faglig analyse. De overordnede fund bygger på disse to analyser og gennemgås i det følgende.

I den økonomiske analyse fremgår det tydeligt, at området ser frem mod betydelige udfordringer i fremtiden, rent økonomisk.

Kommunen er særligt udfordret af udviklingen på områderne for § 107 og § 85, og man ser både en tendens til stigende enhedsomkostninger og en forøgelse i antallet af borgere på området.

Kommunens udgifter er også signifikant højere end sammenligningskommunerne. Analysen viser generelt, at tilvæksten, hvad angår både antallet af borgere, enhedspriserne og de kumulerede udgifter, er højere end i den gruppe af kommuner, som der sammenlignes med.

Hvis man fremskriver de analyserede tal, fremgår det, at kommunens udfordring ikke bliver mindre i fremtiden. Tværtimod vil udviklingen sandsynligvis fortsætte og lægge et betydeligt pres på de enkelte ydelsesområder.

Generelt kan man sige, at indstrømningen af borgere på området er højt.

Dette gælder for alle aldersgrupper, fra unge til ældre. Erfaringsmæssigt har BDO, i andre kommuner, set relativt store stigninger blandt både unge og ældre borgere, rent antalmæssigt. Ses der på enhedspriserne, er udgifterne for de unge borgere faldende, mens det er stigende for de ældre borgere. I Lyngby-Taarbæk Kommune er billedet dog anderledes. Her ses der stigningerne i både antal og i enhedspriser på tværs af alle aldersgrupper.

Der er to fund, der er særligt vigtige at bide mærke i. Disse er:

- At kommunens unge borgere stiger i pris over tid. Man har således ikke alene en relativt stor stigning i antallet af unge borgere, prisen på ydelsen, de modtager, er også stigende.
- At mellemgruppen af borgere - dem i aldergruppen 31-64 - er stigende, både i pris og i antal. Denne gruppe har i tidligere analyser været rimeligt stabil, så det er et vigtigt opmærksomhedspunkt, at kommunen adskiller sig på dette parameter.

Det er ikke muligt at udtale sig om, hvorvidt Lyngby-Taarbæk Kommunes borgere har andre og måske sværere behov end borgere i andre kommuner, og at det derfor kunne være helt naturligt, at udgifterne i kommunen er steget.

Det er dog mest sandsynligt, at kommunens borgere i store træk er sammenlignelige med borgere i andre lignende kommuner, og at udfordringen således skal findes andre steder. Helt generelt er der en tendens til, at mange borgere inkluderes i målgruppen for området, og herefter modtager en relativt omfattende ydelse. På den baggrund har det efterfølgende været relevant at afdække, om tilgangen, tildelingen og omfanget af ydelser falder indenfor lovgivningen og kvalitetsstandarderne, og om man kan skabe samme effekt ved andre tiltag.

Den faglige analyse viser et billede af et særdeles veldrevet område med stærke faglige kompetencer, som bruges fokuseret i både et borgerperspektiv og i et forvaltningsperspektiv, hvor der overordnet set er fokus på hensigtsmæssig ressourceanvendelse. Samspillet mellem myndighed og udfører ser overordnet set ud til at fungere fint med tæt kontakt enhederne imellem i langt de fleste sammenhænge.

Samspillet til de eksterne botilbud fungerer også relevant i mange sager, men der er dog flere eksempler på sager, hvor der kan ske en betydelig opstramning. Opstramningen omhandler hyppigere opfølgningsintervaller i midlertidige botilbud, krav til botilbuddene om fokuserede statusnotater, bedre fokus på borgerens udvikling og bedre fokus på det *midlertidige* aspekt i sager med midlertidige botilbud samt tydelige begrundelser for anvendelse af særtakster.

På et mere generelt niveau handler opstramningen om tydelighed i begrundelserne i sagerne for valget af eksterne botilbud. En opstramning i forhold til de eksterne tilbud vil forventeligt kunne bidrage til fremadrettede besparelser.

Analysen viser, at borgere, der tildeles ydelser, er indenfor målgruppen, ligesom analysen viser, at der visiteres til hensigtsmæssige ydelser, der ligger indenfor lovgivningen og kvalitetsstandarderne. I den faglige analyse er det observeret, at tilgangen til området er karakteriseret ved en høj andel af borgere, som ikke er helt unge længere. Der er set en del borgere, som har klaret sig gennem ungdommen uden offentlig støtte og først får behov for socialpædagogisk støtte på et senere tidspunkt. Det kan for eksempel være, at behovet for hjælp først opstår, når forældrene ikke længere overkommer støtteopgaven, og borgeren skal flytte hjemmefra i en sen alder. I andre sager kan man se, at støttebehovet opstår, når familien falder bort. Det drejer sig om borgere fra både autisme- og socialpsykiatriområdet.

Et forsigtigt bud, som kan begrunde denne lidt atypiske tilgang af borgere i en forholdsvis sen alder, kan være, at der er mange velfungerende familier i Lyngby-Taarbæk Kommune, der tager ganske godt vare på deres psykisk sårbare familiemedlemmer og derfor først søger om hjælp, når familien ikke overkommer mere eller på et tidspunkt, hvor borgerens behov for støtte er meget omfattende. I udsatte familier vil nogle af de psykisk sårbare borgere have været kendt i kommunens socialforvaltning allerede som børn.

Kvalitetsstandarderne, som området skal bruge som rettesnor for tildeling og udmøntning af ydelser, er detaljerede og velbeskrevne på bostøtteområdet, mens de er noget mere løst formuleret på botilbudsområdet. Kvalitetsstandarderne - især vedrørende midlertidige botilbud - angiver ikke præciseringer af målgruppen og relaterer sig ikke til Voksenudredningsmetoden (VUM) i lighed med kvalitetsstandarderne på bostøtteområdet. Ligeledes angiver kvalitetsstandarderne ikke tilstrækkeligt hyppige opfølgingsintervaller og fokuserer ikke på det *midlertidige* element i standarden for midlertidige botilbud.

Kvalitetsstandarderne forholder sig ikke til aldersaspektet - det vil sige til, hvornår borgeren har en alder, hvor der som udgangspunkt i højere grad bør tilbydes handicapkompenserende hjælp frem for socialpædagogisk støtte til udvikling.

3. INVESTERINGSINITIATIVER OG UDVIKLINGSMULIGHEDER

Med henvisning til ovenstående overordnede konklusion er BDO af den opfattelse, at både den økonomiske og den faglige styring fungerer på et højt niveau. Driften af det specialiserede socialområde er overordnet set meget velfungerende, og der er generelt fokus på hensigtsmæssig ressourceanvendelse. Der er dog også udviklingsmuligheder, som bør afsøges, hvis man vil sikre yderligere kontrol med områdets udvikling i fremtiden.

Vi har i forbindelse med analysen identificeret en række initiativer, som kan understøtte arbejdet med at styre området. Der er både tale om konkrete forslag til investeringer samt forslag til omlægninger og justeringer af praksis.

Helt konkret har vi identificeret fem investeringsinitiativer og seks udviklingsmuligheder. Disse er oplistet nedenfor, og beskrives mere udførligt i de efterfølgende afsnit:

Investeringsinitiativer	Udviklingsmuligheder
• Investering i forhandling af takster og juridisk styring af området • Sammenhængende støtte for ældre borgere • Etablering af rammestyring af § 85-området • Egne § 107-pladser til unge med autisme • Egne § 107-pladser til socialpsykiatriområdet.	• Hyppigere opfølgning på indsatser • Fokus på det midlertidige aspekt i § 107-tilbud • Fokus på fremdrift i sagerne • Fokus på anvendelsen af eksterne botilbud • Opstramning og præcisering af kvalitetsstandarden • Fokus på dokumentation i dagbogsnotater.

3.1 INVESTERINGSINITIATIVER

Investeringsforslagene skal ses som en udvidelse af en allerede god og kvalificeret praksis.

BDO har i samarbejde med Lyngby-Taarbæk Kommune udarbejdet fem konkrete investeringsinitiativer, som er beskrevet nedenfor. Initiativerne er oplistet i prioriteret rækkefølge i forhold til, hvilke initiativer der forholdsvis let kan påbegyndes og udmøntes:

- Investering i forhandling af takster og juridisk styring af området
- Sammenhængende støtte for ældre borgere
- Etablering af rammestyring af § 85 området
- Egne § 107-pladser til unge med autisme
- Egne § 107-pladser til socialpsykiatriområdet.

Initiativerne beskrives nedenfor.

Investering i en myndighedsfunktion, der forhandler takster og fokuserer på juridisk styring af området

Det fremgår generelt ikke af sagerne, hvordan der løbende er opmærksomhed på takstniveauet i sager med eksterne botilbud.

Der ses indberetninger til økonomifunktionen om udgiften, men det fremgår for eksempel ikke, hvordan der ved opfølgninger eller om der ved opfølgninger tages stilling til justering af eventuelle særtakster eller muligheder for at komme ned på et lavere takstniveau, såfremt botilbuddet opererer med differentierede takstniveauer.

Dette investeringsinitiativ omhandler etablering af en medarbejderfunktion med særlig fokus på forhandling og juridisk praksis, og som kan bistå de enkelte rådgivere i samarbejdet med de eksterne botilbud.

Det foreslås, at der indledningsvist udvælges et antal sager med eksterne tilbud til forhandling på de takstområder, hvor det er muligt at forhandle. Det vil sige ved særtakster eller i tilbud, hvor der opereres med flere takstniveauer. Når disse udvalgte sager er gennemgået, kan der ske en erfaringsopsamling, som forventeligt kan overføres til øvrige sager.

BDO har erfaring med, at man med fordel kan udarbejde en blanket, som de eksterne botilbud skal udfylde ved ansøgninger om særtakster. Blanketten skal bidrage til at sikre, at der er meget tydeleligt fokus på, hvilken udvikling borgeren forventes at opnå ved hjælp af udvidet støtte, hvad særtaksten skal dække, i hvilket tidsrum der skal ekstra støtte samt hvilket tidsperspektiv, der forventes at være for nedbringelse af særtaksten.

BDO har viden om, at andre kommuner har sparet penge ved at have større fokus på særtakster og takstniveauer.

Generelt vil investeringen betyde ansættelsen af 1 ny medarbejder. Det er dog vurderingen, at en sådan investering er rentabel. Andre kommuner har tidligere realiseret mellem to og ti mio.kr. ved at forhandle takster. Processen forventes at give konkrete besparelser hvert eneste år.

Sammenhængende støtte for ældre borgere

Dette investeringsinitiativ udspringer ikke af den faglige analyse af de 40 sager, idet der i de sager, som BDO har gennemgået, ikke ses et overlap mellem tilbudt § 85-støtte og § 83-støtte. I flere sager ses det der imod, at der helt relevant både ydes § 85-og § 83-støtte til gavn for borgeren.

BDO er gennem interviews og workshops blevet bekendt med, at der i CSI opleves et stigende behov for nytænkning af støtte til ældre borgere.

CSI modtager ansøgninger fra borgere, der er 60-80 år og som ønsker § 104-tilbud. Umiddelbart oplever CSI, at denne gruppe ældre har mere til fælles med andre ældre end med den målgruppe, som diagnosen indikerer. Det er blandt andet oplevelsen, at der mangler uvisiterede væresteder, hvor denne gruppe ældre kan gå hen og få dækket sociale behov frem for blandt andet på § 104-tilbud.

CSI oplever et pres fra Center for Sundhed og Omsorg (CSO) i forhold til ældre, som ikke kan rummes i plejeboligerne. Endvidere opleves der modstridende vurderinger mellem CSI og CSO af borgerens behov i forholdet mellem socialpædagogisk støtte og praktisk hjælp.

Der bør derfor investeres ressourcer i en arbejdsgruppe / task force, der ser på fremskrivningen af ældre med autisme, socialpsykiatriske funktionsnedsættelser, senhjerneskader og udviklingshæmning og som konkret vurderer disse ældres behov for støtte fremover. Arbejdsgruppen skal her efter afklare det konkrete grundlag for, hvor mange og hvilke typer ældreproblematikker, der 'falder mellem to stole'.

Arbejdsgruppen bør fremlægge en plan for, hvordan det sikres, at de ældre får den mest hensigtsmæssige og omkostningseffektive støtte. Inkluderet i planen bør være en stillingtagen til muligheden for et botilbud i tilknytning til eksisterende botilbud samt stillingtagen til et uvisiteret værested for ældre.

Arbejdsgruppens anbefalinger om serviceniveau mv. bør blive fremlagt som forslag til supplement i kvalitetsstandarderne og blive politisk behandlet så der bliver tydeligt ansvar for tildeling eller afslag på bostøtte og aktivitetstilbud. I et borgerperspektiv kan det være helt relevant at tilbyde ældre borgere handicapkompenserende ydelser frem for ydelser, der fokuserer på borgerens udvikling. Alt andet lige vil dette også være mindre omkostningstungt.

Etablering af rammestyring af § 85-området

I langt de fleste sager med bostøtte, som BDO har gennemgået, er det ikke klart, hvordan *timetildelingen* udmåles. Det er ikke gennemskueligt, hvorfor timetallet eksempelvis lander på to timer pr. uge frem for 1½ eller 3 timer ugl. Timetildelingen relaterer sig ifølge sagernes beskaffenhed ikke til kvalitetsstandarderne. Endvidere er det i rigtig mange af sagerne meget svært at følge, hvordan timebevillingen *udmøntes* i § 85-støtten. I enkelte myndighedssager er det endvidere uklart, hvilket aktuelt timetal der er igangværende, fordi der ikke er dokumenteret tilstrækkelig opfølgning.

Det foreslås at lave en gennemarbejdet plan for omlægning til rammestyring af § 85-støtte, så der i højere grad styres efter mål og målopnåelse. I denne sammenhæng skal nævnes, at man i langt højere grad, end det i dag er tilfældet, kan anvende et funktionsniveau-vurderingsværktøj i tilknytning til Voksenudredningsmetoden, som 'måler' og tydeliggør borgerens udvikling til gavn for både borger, bostøtte og rådgiver. Implementeringen af dette til brug ved opfølgninger kræver investering i IT modul (FKO).

Der foreligger en midlertidig skrinlagt plan om rammestyring af Slotsvængets § 85-støtte, som kan aktualiseres. Her udover skal planen for omlægning til rammestyring også inkludere Magnetens og Chr.X's Allés § 85-teams.

Det er vigtigt at understrege, at rammestyring kommer i mange størrelse og former. Det er derfor vigtigt, at man sikrer, at den aktivitet, der styrer rammen, er klar og opdateres over årene. Rammestyring giver incitament til at reducere forbruget, men er ikke i sig selv et redskab, der sikrer lavere forbrug. Man har dog oplevet en sammenhæng mellem rammestyring og bedre budgetoverholdelse.

Egne § 107-pladser til unge med autisme

Med den stigende tilgang af unge med autisme ses et behov for et midlertidigt lokalt botilbud til unge, der flytter hjemmefra, og som i en overgangsperiode har behov for et midlertidigt botilbud på vej til et liv i egen bolig - eventuelt med § 85-støtte.

Når der på nuværende tidspunkt er behov for et § 107-tilbud til unge med autisme, visiteres de unge til et eksternt botilbud, da Lyngby-Taarbæk Kommune ikke selv driver § 107-pladser. Ved at have egne § 107-pladser kan man understøtte den unges uddannelse / beskæftigelse i lokalområdet og dermed lave en mere glidende overgang til et så selvstændigt liv som muligt i egen bolig, eller hvis det viser sig, at den unge har behov for varig støtte, kan der let ske en glidende overgang til § 108-pladserne på Chr. X's Allé.

Lyngby-Taarbæk Kommune har et veldrevet § 108-tilbud, der er højt specialiseret indenfor autismeområdet, og denne fagspecifikke ekspertise vil med fordel også kunne bruges i et § 107-tilbud.

Det er iagttaget, at der er tvivl om, hvorvidt de anvendte eksterne § 107-tilbud har tilstrækkelig autismepædagogisk tilgang, og dette vil især tale for, at Lyngby-Taarbæk Kommune i endnu højere grad udnytter denne ekspertise i egne tilbud.

Investeringsinitiativet omhandler derfor etablering af et antal § 107-pladser til unge med autisme på baggrund af følgende forudsætninger:

- Afdække, hvor mange unge med autisme, der aktuelt er på § 107-tilbud, og som kunne være blevet i Lyngby-Taarbæk Kommune, såfremt der var § 107-tilbud
- Afklare, om der er de bygningsmæssige muligheder, og om disse er centralt placerede ift. transport til uddannelse og beskæftigelse
- Afklare, hvad der skal til for godkendelse til § 107 fra Socialtilsyn Øst
- Sikre, at der tænkes i *afgrænsede* § 107-forløb, og at der kan udskrives til egen bolig, når formålet med § 107-pladsen er opfyldt.

Der vil ligge en intern investering i beregningen af en konkret businesscase, samt en myndighedsbåret udarbejdelse af en opfyldningsstrategi. Det er endvidere en forudsætning, at der er tale om velfungerende borgere, som eksempelvis også indgår i et STU-forløb.

Ved en anvendelse af Chr. X's Allés eksisterende faciliteter, vil man slippe for nyopførelse af bygningsmasse, og man vil derfor kunne begrænse investeringen til estimeret 2-3 mio.kr., set i forhold til estimeret 10-15 mio. ved opførelsen af nye bygningsfaciliteter.

Dette estimeres mere præcist af CAE. Det er ikke vurderingen, at nybyggeri er en rentabel løsning, da tilbagebetalingstiden er lang, set i forhold til besparelsen på borgerne.

Egne § 107-pladser til socialpsykiatriområdet

Lyngby-Taarbæk kommune har samlet set omkring 60 borgere i eksterne § 107-tilbud - heraf mange med socialpsykiatriske problemstillinger.

Lyngby-Taarbæk Kommune har ikke eget § 107-tilbud til socialpsykiatriske borgere, og derfor er borgerne ofte placeret på botilbud et stykke væk fra Lyngby-Taarbæk Kommune. Når borgeren bosættes i anden kommune, er det ikke længere Lyngby-Taarbæk Kommune, der sagsbehandler borgerens uddannelses - eller beskæftigelsessag, men den kommune borgeren bosættes i. Hermed er der tendens til, at samarbejdet om borgerens tilbagevenden til Lyngby-Taarbæk Kommune ikke har samme fokus, som hvis det samlet set var Lyngby-Taarbæk Kommune, der tog vare på helhedsplanen for borgerens fremtid.

Lyngby-Taarbæk Kommune har Slotsvænget, som har høj faglig ekspertise på socialpsykiatriområdet, og kommunen har en driftsoverenskomst med Nettet, der har fire § 107-døgnpladser.

Det er oplevelsen, at der er behov for et midlertidigt botilbud med 2-4 pladser. Slotsvænget drives i hht. § 108, og det vil være en mulighed at afsøge udvidelse eller omlægning til § 107-pladser her. I denne sammenhæng vil Akuttilbuddet være naturligt at se ind i en sammenhæng med et § 107-tilbud.

Det skal dog iagttages, at på socialpsykiatriområdet er borgernes behov meget spredte (misbrug, udadreagerende adfærd, personlighedsforstyrrelse mm.), og det bør nærmere afdækkes og konkretiseres hvilket behov, der konkret ses at være. Der skal være sikkerhed for, at der er tilstrækkelig efterspørgsel / volumen / homogenitet i målgruppen, inden der etableres § 107-pladser.

Dette investingsinitiativ går på at afdække, om der er tilstrækkeligt grundlag for at etablere § 107-pladser på det socialpsykiatriske område samt i givet fald at afdække, hvor dette kan etableres. Endvidere skal det afklares, om borgere i eksisterende § 107-tilbud skal tilbydes de nye pladser, eller om pladserne skal etableres i takt med ny tilgang.

BDO er oplyst, at der er lavet beskrivelser af et § 107-tilbud til den socialpsykiatriske målgruppe, som drøftelserne kan tage udgangspunkt i.

Investeringsbehovet vurderes at være det samme som for oprettelsen af pladser på autismeområdet.

3.2 UDVIKLINGSMULIGHEDER

Ud over de fem investeringsforslag har vi fremsat en række udviklingsmuligheder, som BDO også vurderer, vil have en gavnlig effekt på den faglige og økonomiske styring af området.

Disse er beskrevet nedenfor.

Hyppigere opfølgning på indsatser

I nogle sager følges der ikke op indenfor rammerne af kvalitetstandarden, og i nogle sager vil man endvidere med fordel kunne følge hyppigere op end kvalitetstandarden angiver som maximumsramme.

Det bør sikres, at der i alle sager sker opfølgning - som minimum i henhold til kvalitetsstandarden. Endvidere bør kvalitetsstandarden ændres, så der bliver strammere ramme for opfølgningsintervaller i nærmere definerede sagstyper - dette er beskrevet på næste side under overskriften 'kvalitetstandarden'.

Ved hyppigere opfølgninger sikres det, at der er en stram faglig styring af sagerne, og at der hurtigere kan justeres i indsatsen og økonomien, hvis målene er nået, eller hvis den aftalte indsats ikke har tilstrækkelig effekt.

For at skabe rum for hyppigere opfølgninger i nogle sager kan der eventuelt slækkes på opfølgningsintervallet på § 108-området, så der ikke fremmødes til opfølgning årligt, men som udgangspunkt 'nøjes' med status hver anden gang.

Fokus på det midlertidige aspekt i § 107-tilbud

Det ses i nogle af sagerne med eksterne § 107-botilbud, at der ikke er tilstrækkelig fokus på det *midlertidige* aspekt.

Det bør sikres, at midlertidige botilbud kun anvendes, så længe borgeren har behov for et døgndækket tilbud, og at det ikke overgår til 'varige' løsninger, som i et økonomisk perspektiv er uhensigtsmæssige.

Det midlertidige aspekt kan understøttes ved, at myndighedsafdelingen ved opstart på tilbuddet italesætter og afstemmer det midlertidige aspekt med både borger og botilbud. Om muligt kan der i mange sager allerede ved indskrivningen tages stilling til en udslningsplan. Endvidere bør opfølgningsintervaller være mindst halvårslige, og der skal aftales hyppigere statusnotater med botilbuddene.

Endeligt skal kvalitetsstandarden udtrykke forventning om, at § 107 botilbud er *midlertidigt*.

Bedre fremdrift i sagerne

Der er ikke tilstrækkelig fremdrift i alle sager på § 85- og § 107-området. Løsningen af borgerens problemer ser ud til at blive trukket i landrag af forskellige grunde. Der bruges i nogle sager meget § 85-tid til at understøtte borgerens samarbejde med Jobcentret. For BDO ser det ud til, at flexjob-afklaring, ressourceforløbs-afklaring osv. går trægt, og at borgeren ikke magter samarbejdet med Jobcentret. Det synes uhensigtsmæssigt, at en enhed i kommunen skal støtte borgeren med at kunne samarbejde med en anden enhed. Endvidere ser det ud til, at udfordringerne med samarbejdet med Jobcentret hæmmer den ønskede udvikling, som § 85-bøtøtten skal bidrage til.

BDO vurderer, at forløb med bøtøtte kan afkortes, eller omfanget af støtten hurtigere kan nedbringes i nogle sager ved en samlet koordineret og fokuseret indsats. Det omhandler først og fremmest at sikre bedre *fælles* intensiv indsats i støtten til borgeren i *opstarten* med henblik på hurtigere at kunne nedtrappe støtten.

Det kunne være ved hjælp af:

- Bedre tværfagligt samarbejde - herunder også med Center for Arbejdsmarked
- Investering i flere timers støttestedningsvist på §-85 området, med henblik på om muligt at få hurtigere fat om roden til udfordringerne og ryddet barrierer af vejen
- Hyppigere formaliserede opfølgninger, der sikrer at målene og indsatsen er på rette vej.

Eksterne botilbud

Der er en tendens til, at sager med eksterne § 107-botilbud ikke følges helt så tæt, som sager med borgere i egne kommunale tilbud.

Dels sker opfølgningen ikke tilstrækkelig tæt, og dels undlader nogle botilbud at fremsende regelmæssige statusnotater og / eller, at kvaliteten af disse er utilstrækkelig.

Der er derfor behov for, at myndighed skal være mere styrende overfor de eksterne botilbud og blive mere præcise i kravene om samarbejdsforventningerne - eksemplevis omkring forventninger til indhold, hyppighed og form på statusnotater.

I sagerne fremgår der ikke begrundelser for valg af eksterne botilbud - hverken faglige eller økonomiske begrundelser. Det bør sikres, at dette fremgår af sagerne, da begrundelserne er et løbende fundament for vurderingerne af, om tilbuddet fortsat er det rette, eller om der skal ske justeringer.

Endvidere bør det begrundes, hvorfor der ikke vurderes at være interne løsningsmuligheder i kommunen. Særligt på § 108-området skal det begrundes, hvorfor enten Slotsvænget eller Chr. X's Allé fravælges til fordel for et eksternt § 108-botilbud.

Kvalitetsstandarden

Kvalitetsstandarden på botilbudsområdet er ikke tilstrækkeligt skarpe. Blandt andet fordi at:

- De ikke relaterer sig til Voksenudredningsmetodens (VUM) referenceramme
- Opfølgningsintervallerne er for lange, hvad angår de midlertidige botilbud
- Det ikke er tilstrækkeligt tydeligt, at et § 107-tilbud er et *midlertidigt* botilbud
- De forholder sig ikke til aldersaspektet - det vil sige til, hvornår borgeren har en alder, hvor der i højere grad bør tilbydes handicapkomenserende hjælp frem for socialpædagogisk støttested til udvikling.

Kvalitetsstandarden på botilbudsområdet bør referere til VUM referencerammen, så det bliver tydeligt, hvilke kategoriseringer af funktionsnedsættelser, der som udgangspunkt skal ligge til grund for tildeling af hhv. § 107- og § 108-botilbud.

Kvalitetsstandarden for §107-området bør være eksplicit omkring det *midlertidige* aspekt samt angive hyppigere opfølgninger på § 107 og måske knap så stram opfølgning på § 108.

Kvalitetsstandarden bør også udtrykke retningsgivende forventninger til, hvornår ældre borgere tildeles pædagogisk støttested, og hvornår komenserende støttested er mest hensigtsmæssigt.

Afgørelser skal træffes indenfor lovens rammer og altid med udgangspunkt i en individuel og konkret vurdering. Kvalitetsstandarden står på skuldrene af dette udgangspunkt og kan medvirke til at understøtte en hensigtsmæssig faglig og økonomisk styring af området.

Dokumentation i dagbogsnotater

Bostedssystemet anvendes ikke systematisk i forhold til dagbogsnotater, og der er stor forskel på, hvor meget de enkelte bostøtter vælger at notere i dagbøgerne. Nogle bostøtter skriver ikke i Bostedssystemet endnu, men har selv notater liggende på kontoret.

Der bør arbejdes på, at alle enheder har fælles tilgang og prioritering af hvordan og hvor meget, der dokumenteres i dagbogsnotaterne.

Det bør sikres, at alle interne udførende tilbud anvender Bostedssystemet, og at der bliver ens systematik i måden, dagsbogsnotater mm. optegnes og anvendes.

4. ØKONOMISK ANALYSE

Vores metodiske udgangspunkt er en ”oppefra og ned”-tankegang, hvor udvælgelsen af de fokusområder, som skal undersøges nærmere i den faglige analyse, identificeres via tre trin.

Disse tre trin giver tilsammen et dybdegående indblik i områdets karakteristika og fremtidige udfordringer. De tre trin danner desuden baggrunden for den naturlige kobling til den faglige analyse i fase tre.

Trinene er beskrevet nedenfor:

- **HISTORISK UDVIKLING OG SAMMENHÆNG MELLEM BUDGET & FREMTIDIG UDVIKLING FOR OMRÅDET**
Første trin er at kortlægge, hvordan udviklingen i Lyngby-Taarbæk Kommune har været i perioden 2013-2016. Formålet hermed er primært at kunne beskrive forventninger til den fremadrettede udvikling.

På baggrund af de historiske trends har vi udarbejdet en simpel fremskrivning af udgiftsbilledet for området.
- **SAMMENLIGNING AF HISTORISK UDVIKLING MED LANDSGENNEMSNITTET**
For at kunne identificere hvilke målgrupper og borgerkarakteristika, der har undergået en særlig udvikling, har vi sammenlignet udvalgte målgruppers udvikling med den historiske udvikling i ni andre kommuner for perioden 2013-2016.
- **INDSATSER FRA ANDRE RELEVANTE FAG- OG LOVGIVNINGSSOMRÅDER**
For at komme hele vejen rundt har vi desuden koblet Lyngby-Taarbæk Kommunes borgere på det specialiserede voksenområde sammen med data fra to andre forvaltninger. Således kan vi se, hvor mange og hvilke målgrupper, der har overlappende indsatser.
- **UDVÆLGELSE AF FOKUSOMRÅDER TIL DEN FAGLIGE ANALYSE**
På baggrund af ovenstående aktiviteter har vi udarbejdet en Excel-model, som har dannet udgangspunktet for de fokusområder, der er særligt interessante for den videre analyse.

Beskrivelsen af dette sidste trin er ikke medtaget i denne afrapportering. Men de grundlæggende overvejelser er beskrevet i bilag.

Data anvendt i denne analyse er indhentet fra kommunens økonomisystem, og er suppleret af relevante data fra fagsystemer og borgerlister, samt fra supplerende data fra Danmarks Statistik.

De konkrete trin gennemgås i det følgende.

TRIN 1: ØKONOMISK UDVIKLING OG FREMSKRIVNING AF DET SPECIALISEREDE VOKSENOMRÅDE I LYNGBY-TAARBÆK KOMMUNE

Dataanalysen er bygget sådan op, at de analyserede borgertyper er medtaget efter en gatekeeper-model. Det er således kun borgere, der modtager en af følgende paragrafydelser på serviceloven, der er medtaget i analysen.

- § 85 Socialpædagogisk bistand
- § 107 Midlertidige botilbud
- § 103 Beskyttet beskæftigelse
- § 104 Aktivitets- og samværstilbud
- § 108 Længerevarende botilbud
- § 109 Forsorgshjem
- § 110 Kvindekrisecentre.

Analysen ser både på borgere med handicap, og borgere med socialpsykiatriske udfordringer.

Målgruppen for det område, der på landsplan defineres som Handicap og Psykiatriområdet, er kendetegnet af voksne borgere med betydeligt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer. Borgerens placering i målgruppen er ikke defineret af en konkret diagnose, men afgøres i stedet af omfanget af borgerens funktionsnedsættelse.

Helt overordnet kan de to grupper have en eller flere af nedenstående diagnoser eller problemfelter:

Borgere med handicap

- Udviklingshæmning (så som Downs syndrom, eller borgere som er retarderede grundet en medfødt udviklingshæmning)
- En udviklingsforstyrrelse (Autisme, Aspergers syndrom mv.)
- Hjerneskade (medfødt eller erhvervet)
- Fysisk handicappede, der har behov for en særlig socialpædagogisk indsats.

Borgere med socialpsykiatriske udfordringer mv.

- Alvorlig misbrugsproblematik (alkohol, euforiserende stoffer, medicin o.l.)
- Socialt udsatte med "særlige sociale problemer" (hjemløshed, hvor borgeren har vanskeligt ved at opretholde bolig på egen hånd, evt. kombineret med psykosociale problemstillinger.)
- En svær sindslidelse (f.eks. tilbagevendende svær angst eller svære depressioner, PTSD, gennemgribende personlighedsforstyrrede, skizofreni, spiseforstyrrelse o.l.).

De mest udgiftstunge paragrafområder på det specialiserede voksenområde kan lidt firkantet siges at høre til bostøtteområdet, og dækker over §§ 85, 107 og 108. Disse paragraffer dækker over eksempelvis:

- Døgntilbud, der dækker over mange typer af tilbud, som eksempelvis bofællesskaber og botilbud etableret som almene boliger med tilknyttet bostøtte
- Midlertidige som længerevarende ophold i boformer, der er opført efter serviceloven
- Bostøtte til borgere med handicap, som bor i eget hjem.

Bostøtte-niveauet kan variere fra døgntilbud med megen støtte til bostøtte i eget hjem med f.eks. pædagogisk støtte i 3/4 time hver uge. De tre botilbudsparagraffer, §§ 85, 107 og 108, udgør de største budgetposter på det specialiserede socialområde. Bevillinger på disse områder følges ofte af bevillinger på § 103 og § 104, som dækker over beskyttet beskæftigelse- og aktivitets- og samværstilbud.

I det følgende vil vi fremføre de konkrete fund i den økonomiske analyse.

Udviklingen i antal Lyngby-Taarbæk-borgere og antal borgere i forhold til befolkningen, 2013-2017

Tabellen nedenfor viser, at der både er sket en stigning i antallet af borgere, og at andelen af borgere på området er steget set i forhold til den generelle befolkningsudvikling.

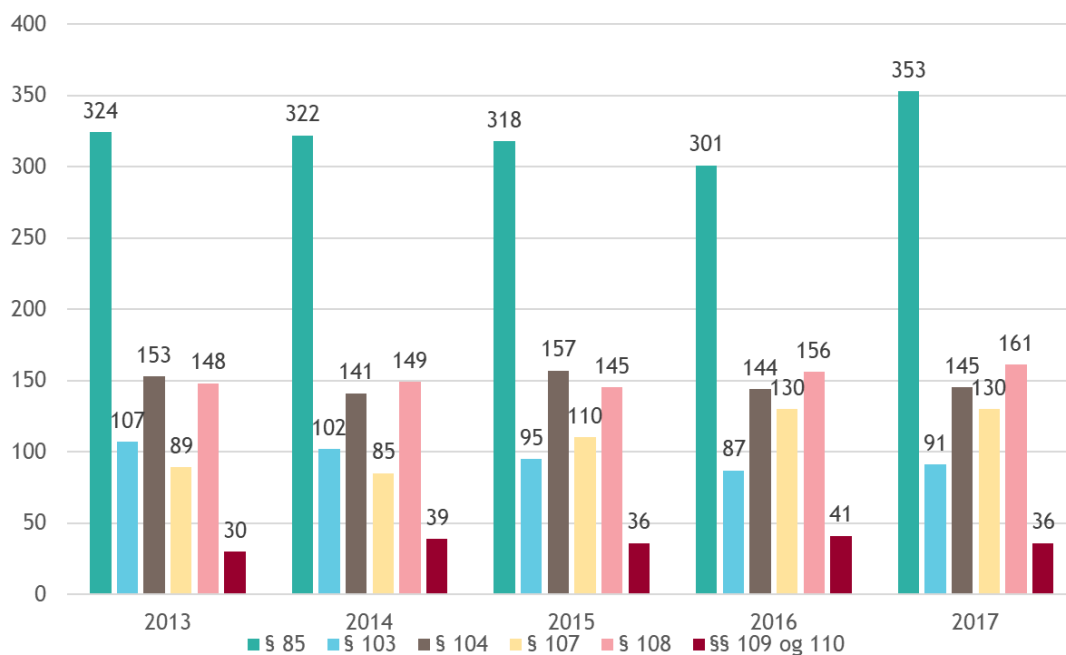
Det kan ligeledes konstateres, at både den gennemsnitlige udgift per borger og den totale udgift er steget i perioden 2013 til 2017.

Overordnet udvikling på området

	2013	2014	2015	2016	2017
Antal borgere	612	629	636	627	658
Antal borgere ift. befolkningen	1,45%	1,47%	1,48%	1,45%	1,51%
Gns. udgift	310	307	303	344	344
Total udgift	206.200	211.739	213.266	233.376	239.909

Alle udgifter er i 1.000 og i 2016-priser, P/L korrigeret

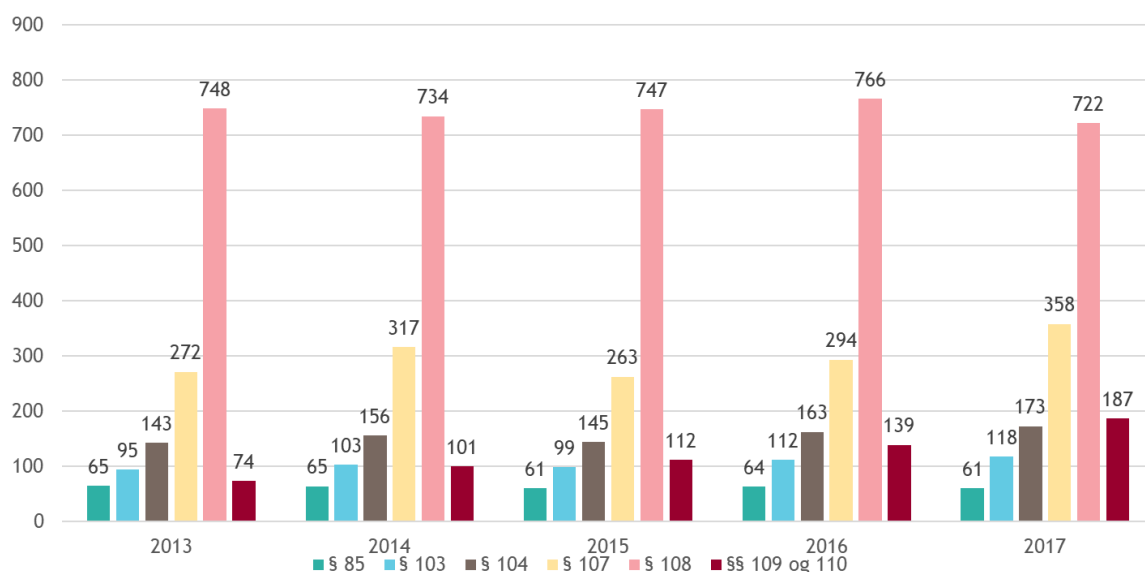
Udvikling i antal borgere fordelt på paragraffer

Stigningen i antallet af borgere på området kan især forklares af, at antallet af borgere på §§ 85, 107 og 108 er steget i perioden.

I forhold til den relativt store stigning i antallet af borgere på § 107 skal det bemærkes, at Lyngby-Taarbæk Kommune i 2018 har omkonverteret en stor del af borgerne til § 85, hvor borgerne retteligt hører til. Dette forbehold skal tages gennem hele analysen og er et vigtigt forbehold i fortolkningen af data i analysen.

Udvikling i gennemsnitlig udgift per borger fordelt på paragraffer

Der er en tydelig tendens til, at gennemsnitsudgifterne er stigende. Størst er stigningen for §§ 109 og 110 samt for § 107. Stigningen i gennemsnitspriserne for § 107 er, med den nævnte omkonvertering i 2018, nu væsentligt højere, da de borgere, der ikke længere modtager § 107, er relativt lette borgere, der nu modtager § 85-støtte.

Stigningerne i både antal borgere på området og enhedspriserne må betyde stigende totaludgifter, hvilket også understøttes af nedenstående tabel.

Udvikling i total-udgifter fordelt på paragraffer (1.000 kr.)

	2013	2014	2015	2016	2017
§ 85	34.601	37.645	36.988	34.014	31.020
§ 103	10.160	10.468	9.454	9.816	10.776
§ 104	21.984	22.311	22.826	23.614	25.969
§ 107	24.252	26.273	29.025	38.454	46.448
§ 108	112.966	111.115	110.820	121.667	118.815
§§ 109 og 110	2.236	3.927	4.153	5.811	6.881

STIGENDE ANTAL BORGERE, OGSÅ FREMADRETTET

Fra 2013 til 2017 steg andelen af borgere på det specialiserede voksenområde med 8%. Frem mod 2022 forventes det, at andelen stiger med yderligere 14% til i alt 749 borgere i år 2022.

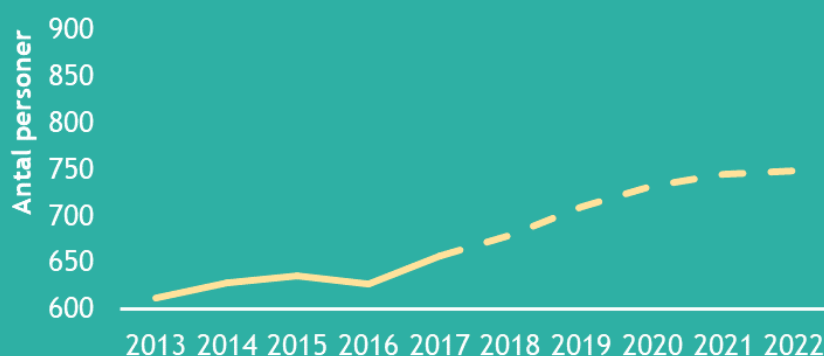
Stigningen skyldes især befolkningsudviklingen for de 18-30-årige, som forventes at vokse med 28% fra i dag og frem mod 2022. Samtidig har der historisk set været i gennemsnit 40 nye ydelsesmodtagere om året på dette område.

Til sammenligning forventes befolkningen i aldersgruppen 31-64 år at stige med 1%, mens de +65-årige forventes at stige med 6%.

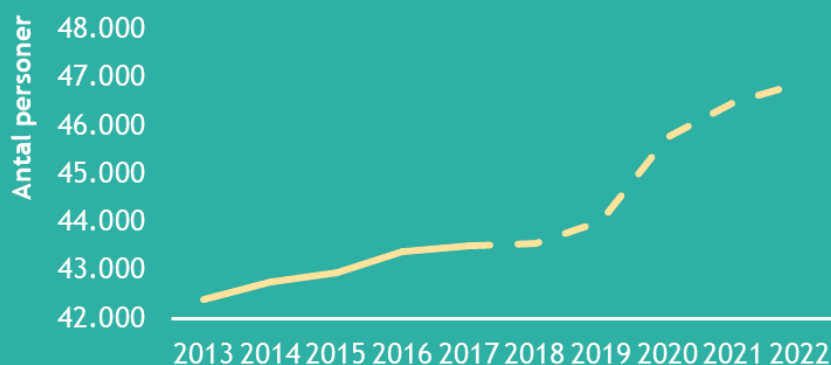
Det skal her nævnes, at Lyngby-Taarbæk Kommune forventer en stor befolkningstilvækst blandt de helt unge, blandt andet på grund af flere kollegieboliger i kommunen. Denne udviling har en betydning for fremskrivningen, og man skal derfor have dette forbehold med in mente, når man ser på tallene. Det er dog ikke vores vurdering, at det ændrer nævneværdigt på udfordringens karakter.

Disse tre aldersgrupper er gennemgående for hele analysen af økonomien i Lyngby-Taarbæk Kommune.

Faktisk og fremskrevet udvikling i antal ydelsesmodtagere, 2013-2022

Faktisk og fremskrevet udvikling i befolkningen over 18 år, 2013-2022

HVILKE ALDERSGRUPPER PÅVIRKER STIGNINGEN?

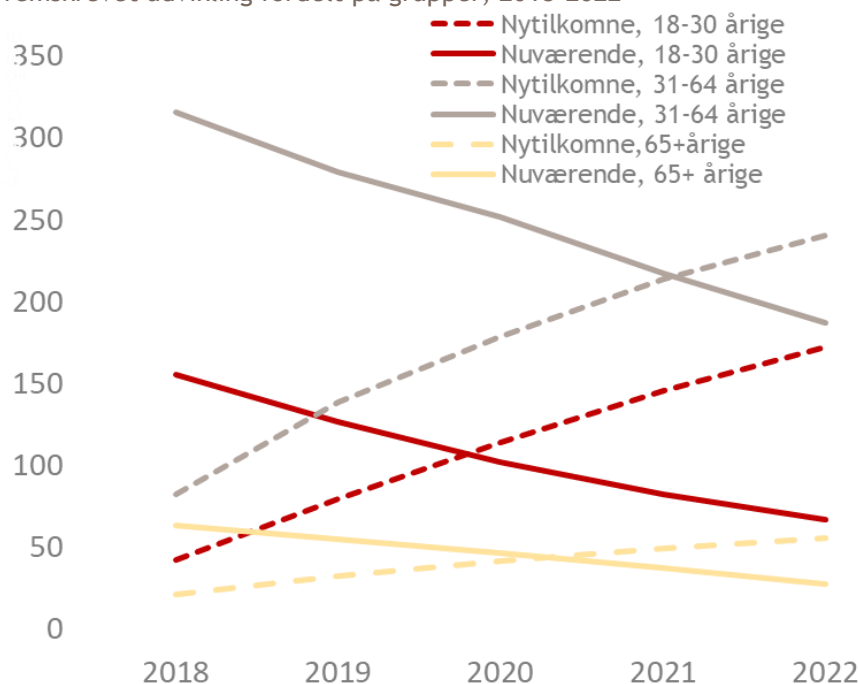
I fremskrivningen er der seks grupper af borgere, som påvirker udviklingen i antallet af ydelsesmodtagere frem i mod 2022:

1. De nuværende 18-30-årige.
2. Nytilkomne 18-30-årige.
3. De nuværende 31-64-årige.
4. Nytilkomne 31-64-årige.
5. De nuværende +65-årige.
6. Nytilkomne +65-årige.

Punkt 1, 3 og 5 er borgere, som i 2017 allerede er kendt i Lyngby-Taarbæk Kommune. Hertil kommer de "nytilkomne" i hver aldersgruppe, som er det antal af borgere, der på nuværende tidspunkt ikke er kendt, men som vil indgå i målgruppen i fremskrivningsperioden. Dette er eksempelvis borgere med ny erhvervede lidelser eller tilflyttere fra andre kommuner. Dette parameter tager højde for befolkningsudviklingen i de enkelte aldersgrupper.

Fremskrivningen viser, at det både er nytilkomne 18-30-årige og 31-64-årige, der driver stigningen. Dette eksemplificeres i nedenstående figur.

Fremskrevet udvikling fordelt på grupper, 2018-2022

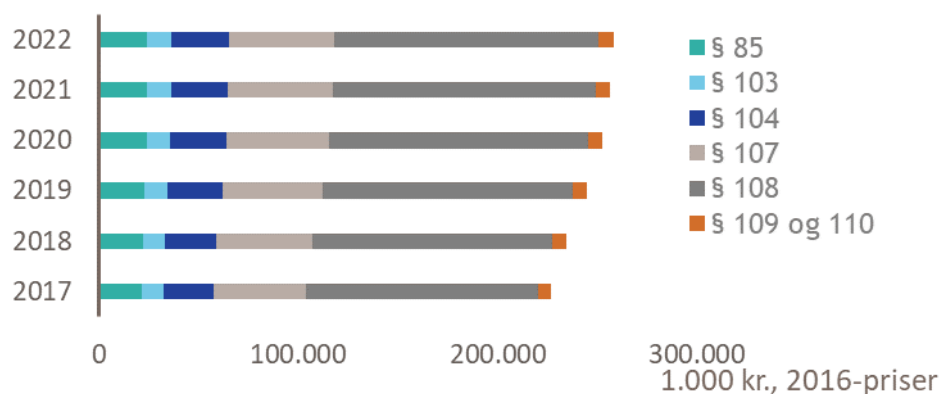

STIGENDE UDGIFTSPRES

I 2017 var den gennemsnitlige enhedspris pr. borger 345.000 kr. I fremskrivningen fastholdes det nuværende serviceniveau. Det vil sige, at forudsætningen er, at enhedsudgiften forbliver på 2017-niveauet frem mod 2022 og derfor kun afhænger af det antal borgere, der forudsættes i fremskrivningen. Det medfører, at udgifterne stiger fra 227 mio. i 2017 til 258 mio. i 2022.

Nedenstående figur viser, at det særligt er udgifterne til §107 og §108, der danner fundamentet for det stigende udgiftspres.

Udgiftsudvikling fordelt på paragraf, 2017-2022

OPSUMMERING

Fremskrivningen af antal borgere beror blandt andet på historiske trends og en stigende levealder. Fremskrivningen kan ikke tage højde for eventuelle forskydninger mellem grupperne på grund af eksempelvis ændret tilbudsudnyttelse eller konteringspraksis, men afhænger kun af det fremskrevne antal af borgere jf. fremskrivningsmodellen.

Antallet af borgere på området er steget i perioden. Fremskrivninger viser, at antallet vil fortsætte med at stige i perioden frem til 2022, hvilket vil medføre et betydeligt udgiftspres. Væksten kan blandt andet henføres til den demografiske udvikling, i hvilken fremskrivningen tager sit udgangspunkt¹.

Som beskrevet indledningsvist vil området, også fremadrettet, være kendetegnet af relativt store udfordringer. Området ser ind i stigende udgifter og en fortsat stigning i antallet af borgere på området.

Det betyder, at man ikke kan regne med, at kurven vil knække, og at den historiske udvikling er en midlertidig trend. Det billede tilsiger, at der skal foretages justeringer i den praksis, man følger på nuværende tidspunkt.

TRIN 2: SAMMENLIGNING AF HISTORISK UDVIKLING MED LANDSGENNEMSNITTET

Formålet med trin 2 er at give et mere nuanceret billede af udgiftsudviklingen på det specialiserede voksenområde i Lyngby-Taarbæk Kommune. Det sikres via tilvejebringelse af valide nøgletal for udgiftsudviklingen på udvalgte paragrafområder på det specialiserede voksenområde i årene 2013-2016 (17). Nøgletallene baseres på udgifter på CPR-niveau i 9 casekommuner, som tilsammen dækker 9% af befolkningen. Disse tal sammenlignes med de tilsvarende tal fra Lyngby-Taarbæk Kommune.

De 9 casekommuner er udvalgt ud fra objektive parametre såsom størrelse, geografi og by/land. De overordnede tendenser og udgiftsstrukturer defineres helt overordnet af antallet af brugere (borgere) samt af den gennemsnitlige udgift per bruger (borger) - den såkaldte enhedsudgift. Det vil derfor være det metodiske udgangspunkt for analysens konklusioner.

Analysen tager udgangspunkt i de mest udgiftstunge paragrafområder. De dækker samlet set over mere end 80 % af de samlede udgifter på det specialiserede voksenområde.

Disse paragraffer er:

- § 85 Socialpædagogisk bistand
- § 103 Beskyttet beskæftigelse
- § 104 Aktivitets- og samværstilbud
- § 107 Midlertidige botilbud
- § 108 Længerevarende botilbud.

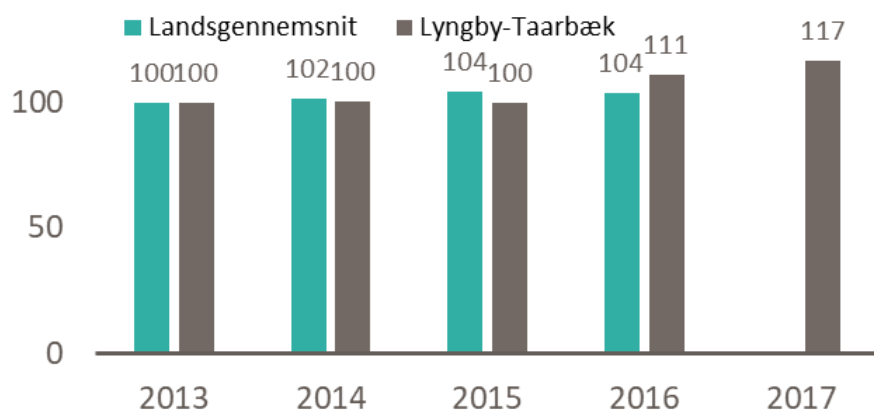
Nøgletallene i analysen er baseret på kommunernes nettodriftsudgifter uden korrektion for refusionsindtægter.

I nærværende rapportering er analysen af casekommunernes økonomidata fremstillet på aggregeret og anonymt niveau. Det sker efter aftale med casekommunerne.

¹ Fremskrivninger er generelt behæftet med en række usikkerheder, og der er ikke stor sandsynlighed for, at det fremsatte billede er 1:1 med det billede, man kommer til at se i 2022. Fremskrivningen er lavet med det formål at understrege, at udfordringen er akut, og at man som kommune skal handle på disse udfordringer, hvis man vil have en mulighed for at styre udgifterne, også fremadrettet.

Svagt stigende, samlede udgifter

Udvikling i samlede udgifter på tværs af paragrafområder, 2016-priser, indeks 100=2013

Note: For opgørelsesmetode se metodeafsnittet. Bemærk, at der er stor variation på tværs af kommunerne.
Kilde: Kommunale økonomidata for 9 kommuner (9% af befolkningen) samt BDO-beregninger.

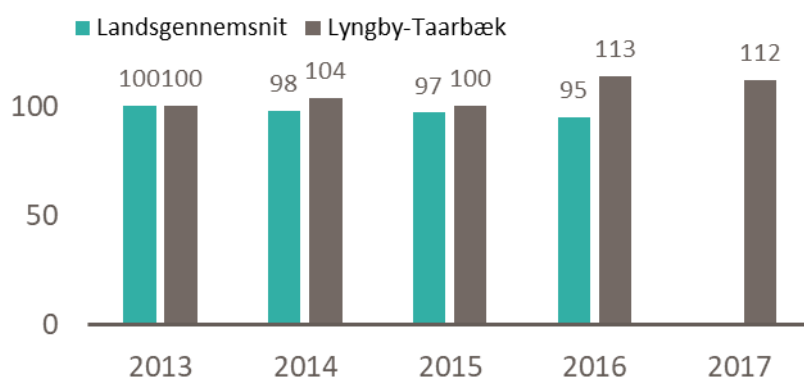
Analysen af casekommunernes udgiftsudvikling på servicelovens §§ 103, 104, 107, 108 samt 85 viser, at udgifterne samlet set er relativt stabile med en svag stigning i perioden 2013 til 2016. Lyngby-Taarbæk Kommune har i 2016 og 2017 oplevet en relativt høj vækst i de samlede udgifter, set i forhold til gennemsnittet. Udgifterne er således steget med 17 % siden 2013, hvis man ser på tallet for 2017.

Det vil i de følgende figurer blive udfoldet hvilke grupper, der står for stigningen.

Sammenligning af enhedsudgifter på området

Udviklingen i enhedsudgifterne for sammenligningskommunerne viser et mindre fald på 5% fra 2013 til 2016. For Lyngby-Taarbæk Kommune er tendensen modsat, og der er samlet set realiseret en stigning på 12% fra 2013 til 2017. Dette vises i nedenstående figur.

Udviklingen i enhedsudgifter 2013-2016, indeks 100=2013, 2016 priser

Note: For opgørelsesmetode se metodeafsnittet. Bemærk, at der er stor variation på tværs af kommunerne.
Kilde: Kommunale økonomidata for 9 kommuner (9% af befolkningen) samt BDO-beregninger.

Stigende antal borgere i midlertidige og længerevarende botilbud og flere modtagere af socialpædagogisk bistand

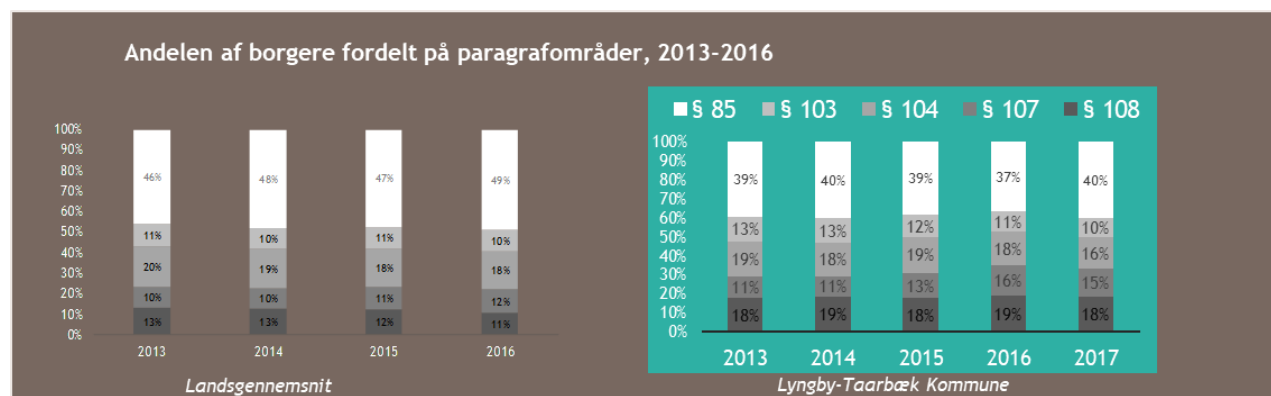
Opgørelsen af antal borgere i Lyngby-Taarbæk Kommune fordelt på de analyserede paragrafområder viser, at der er sket en stigning i antallet af borgere i midlertidige botilbud (§ 107), samt på § 108-ydelser og på området for modtagere af socialpædagogisk bistand (§ 85). Dette stemmer ganske fint overens med landsgennemsnittet, hvor man dog ikke ser en stigning i antallet af modtagere af § 108. Dette vises i nedenstående figur.

Udviklingen i antal borgere per paragrafområde, indeks 100=2013

		2013	2014	2015	2016	2017
§ 85	Landsgennemsnit	100	106	109	113	
	Lyngby-Taarbæk	100	99	98	93	109
§ 103	Landsgennemsnit	100	95	97	96	
	Lyngby-Taarbæk	100	95	89	81	85
§ 104	Landsgennemsnit	100	98	94	95	
	Lyngby-Taarbæk	100	92	103	94	95
§ 107	Landsgennemsnit	100	98	107	115	
	Lyngby-Taarbæk	100	96	124	146	146
§ 108	Landsgennemsnit	100	98	95	83	
	Lyngby-Taarbæk	100	101	98	105	109

Note: For opgørelsesmetode se metodeafsnittet. Bemærk, at der er stor variation på tværs af kommunerne.
Kilde: Kommunale økonomidata for 9 kommuner (9% af befolkningen) samt BDO-beregninger.

§ 85 er den ydelse, som den absolut største andel af populationen modtager. Andelen har været stigende gennem perioden for både landsgennemsnittet og for Lyngby-Taarbæk Kommune. § 85 vægter således væsentligt mere end de resterende paragrafområder, når blandt andet udviklingen i enhedsudgifterne skal forklares. Denne fordeling vises i nedenstående figur.

Opgørelsen af enhedsudgifterne på de analyserede paragraf-områder viser en stigning på §§ 103, 104, 107 og 108, når man ser på landsgennemsnittet. Hvis vi kigger på Lyngby-Taarbæk Kommune, er billedet stort set det samme, bortset fra at der i 2017 ikke er en samlet stigning på § 108-ydelser. Stigningen på §§ 103, 104 og 107 er dog mærkbart højere end den set for landsgennemsnittet.

Opgørelsen af de totale udgifter på de analyserede paragraf-områder viser en landsplansstigning på beskyttet beskæftigelse (§ 103), aktivitets- og samværstilbud (§ 104), midlertidige botilbud (§ 107) og socialpædagogisk bistand (§ 85). Der er et fald i udgifterne på længerevarende botilbud (§ 108). Faldet på § 108 er på 11 %, mens den største stigning er på § 107, hvor stigningen udgør 24% mellem 2013 og 2016. Hvis vi kigger på Lyngby-Taarbæk Kommune, så har kommunen oplevet stigninger på alle paragraf-områderne. Størst på § 107, hvor stigningen er på 61% fra 2013 til 2017.

Dette vises via de følgende to figurer.

Enhedsudgifter fordelt på paragrafområde, 2016-priser, indeks 100=2013

		2013	2014	2015	2016	2017
§ 85	Landsgennemsnit	100	98	96	98	
	Lyngby-Taarbæk	100	100	94	99	94
§ 103	Landsgennemsnit	100	113	106	111	
	Lyngby-Taarbæk	100	108	105	118	125
§ 104	Landsgennemsnit	100	103	110	109	
	Lyngby-Taarbæk	100	109	101	114	121
§ 107	Landsgennemsnit	100	112	111	108	
	Lyngby-Taarbæk	100	117	97	108	132
§ 108	Landsgennemsnit	100	98	104	106	
	Lyngby-Taarbæk	100	98	100	102	97

Note: For opgørelsesmetode se metodeafsnittet. Bemærk, at der er stor variation på tværs af kommunerne.
Kilde: Kommunale økonomidata for 9 kommuner (9% af befolkningen) samt BDO-beregninger.

Udgiftsudvikling fordelt på paragrafområder, 2016-priser, indeks 100=2013

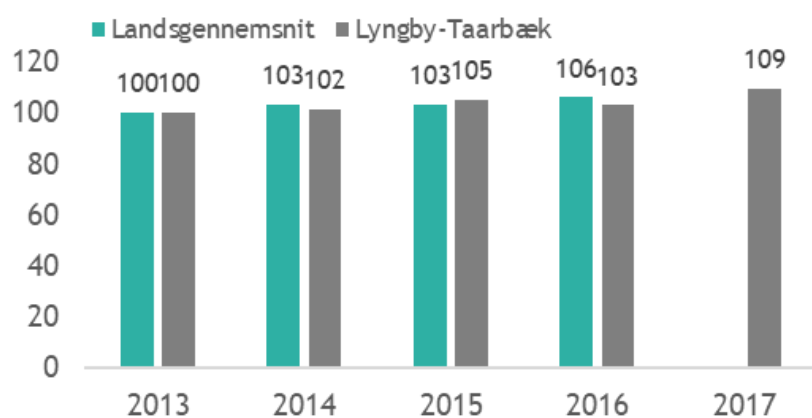
		2013	2014	2015	2016	2017
§ 85	Landsgennemsnit	100	104	104	111	
	Lyngby-Taarbæk	100	107	100	99	110
§ 103	Landsgennemsnit	100	107	103	106	
	Lyngby-Taarbæk	100	111	100	103	114
§ 104	Landsgennemsnit	100	100	103	104	
	Lyngby-Taarbæk	100	97	100	103	110
§ 107	Landsgennemsnit	100	110	119	124	
	Lyngby-Taarbæk	100	93	100	132	161
§ 108	Landsgennemsnit	100	95	99	89	
	Lyngby-Taarbæk	100	101	100	110	107

Note: For opgørelsesmetode se metodeafsnittet. Bemærk, at der er stor variation på tværs af kommunerne.
Kilde: Kommunale økonomidata for 9 kommuner (9% af befolkningen) samt BDO-beregninger.

Et stigende antal borgere modtager ydelser fra det specialiserede socialområde for voksne

Analysen viser, at antallet af borgere i casekommunerne, der modtager ydelser efter de udvalgte servicelovsparagraffer, er steget med 6% i perioden fra 2013 til 2016. For Lyngby-Taarbæk Kommune er stigningen på 9% frem til 2017. Dette vises i nedenstående figur.

Udvikling i antal borgere, indeks 100=2013

Note: For opgørelsesmetode se metodeafsnittet. Bemærk, at der er stor variation på tværs af kommunerne.
Kilde: Kommunale økonomidata for 9 kommuner (9% af befolkningen) samt BDO-beregninger.

For Lyngby-Taarbæk sker den største vækst for aldersgruppen 31-64 år (16%) samt for 18-30 år (10%). Aldersgruppen 65+ oplever modsat landsgennemsnittet et relativt stort fald.

Dette vises i nedenstående figur.

Udvikling i antal borgere fordelt på aldersgrupper, indeks 100=2013

		2013	2014	2015	2016	2017
18-30 år	Landsgennemsnit	100	105	112	118	
	Lyngby-Taarbæk	100	95	101	103	110
31-64 år	Landsgennemsnit	100	101	99	101	
	Lyngby-Taarbæk	100	107	117	114	116
65+ år	Landsgennemsnit	100	102	100	106	
	Lyngby-Taarbæk	100	101	63	63	73

Stigende andel af borgere sammenlignet med den generelle befolkningsudvikling

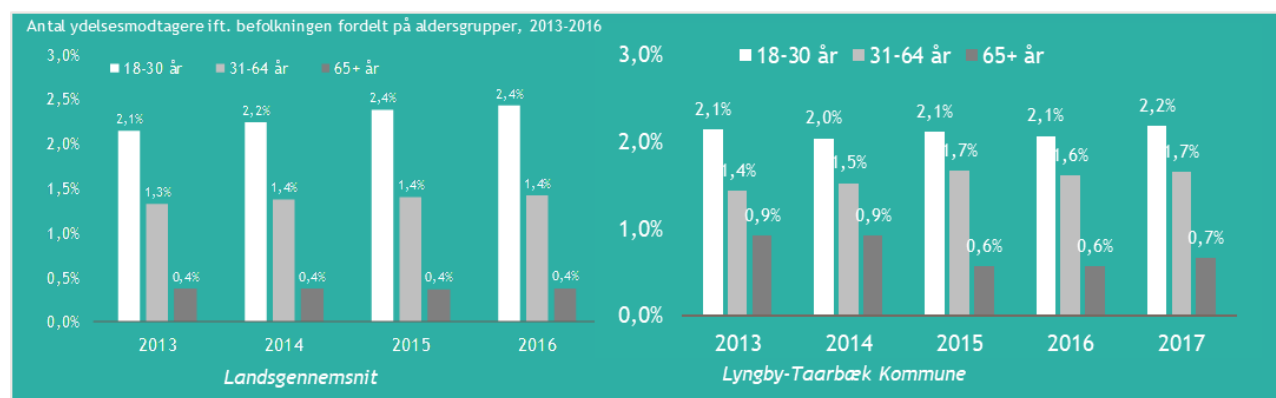
Hvis man anskuer området antalsmæssigt, så er socialpædagogisk støtte den mest udbredte indsats i kommunerne til både personer med handicap, og til udsatte og borgere med sindslidelse eller særlige sociale problemer. På dette område estimerer KL, at ca. 40.000 personer i 2015 modtog socialpædagogisk støtte. Til sammenligning opholdt ca. 22.000 sig i et botilbudslignende tilbud.

De gængse analyser beskæftiger sig ikke umiddelbart med aldersgruppen +65-årige. Det er dog en tendens, at denne gruppe også er i vækst på de botilbudslignende tilbud, særligt på grund af længere levetid blandt borgerne i målgruppen.

Antallet af borgere på de analyserede paragrafområder er steget i forhold til den samlede befolkning. Det vil sige, at andelen af borgere, der modtager en ydelse efter en af de analyserede paragraffer i serviceloven, er stigende. Stigningen i andelen af befolkningen udgør 0,1 procentpoint i perioden fra 2013 til 2016.

Det er særligt de 18-30-åriges andel, der er steget ift. befolkningsudviklingen. De stiger med 0,3 procentpoint i perioden fra 2013 til 2016, andelen af borgere for aldersgruppen 31-64 år stiger med 0,1 procentpoint, mens antallet af modtagere i forhold til befolkningen er konstant for aldersgruppen +65-årige. I Lyngby-Taarbæk Kommune observeres der ligeledes en stigning i antallet af ydelsesmodtagere i aldersgrupperne 18-30 og 31-64 år. Der opleves til gengæld et fald for aldersgruppen 65+.

Dette vises i nedenstående to figurer.

Eksempel: Perspektivering af stigningen

Såfremt at befolkningen i de udvalgte casekommuner udgjorde 500.000 i 2013, og borgerne på det specialiserede voksenområde udgjorde 1,24 %, ville det svare til 6.200 borgere.

Hvis befolkningen steg med 10.000 til i alt 510.000 i 2016, og andelen af borgere på det specialiserede voksenområde steg med 0,1 procentpoint til 1,34 %, ville de i 2016 udgøre 6.834 borgere. Det svarer i alt til en stigning på 634 borgere i perioden 2013-2016. Såfremt antallet havde fulgt befolkningsudviklingen og stadig udgjorde 1,24 % i 2016, ville antallet være steget fra 6.200 i 2013 til 6.324 i 2016.

I eksemplet svarer stigningen på de 0,1 procentpoint til 510 personer.

De følgende to figurer viser, at de samlede udgifter på landsplan stiger mest for de 18-30-årige og de +65-årige. Udgifterne for de 31-64-årige er stabile omkring indeks 100 gennem perioden. I Lyngby-Taarbæk Kommune opleves der stigninger for alle tre aldersgrupper. Størst er stigningen for borgerne på 31-64 år, som oplever en stigning på 19 % i perioden 2013-2017.

Ser man på enhedsudgifterne er billedet noget anderledes. Her oplever Lyngby-Taarbæk Kommune et fald i enhedsudgifterne for gruppen 31-64 år, mens der opleves en ganske kraftig stigning i enhedsudgifterne for borgerne i aldersgruppen 65+. For landsgennemsnittet ses det, at de +65-årige er den eneste gruppe, der oplever en stigning i enhedsudgifterne. For denne gruppe er stigningen på 5%, mens faldet i enhedsudgifterne er identisk for aldersgrupperne 18-30 år og 31-64 år svarende til 6 %.

De to figurer er vist nedenfor.

Udviklingen i samlede udgifter fordelt på aldersgrupper, 2013=100

		2013	2014	2015	2016	2017
18-30 år	Lands gennemsnit	100	104	110	112	
	Lyngby-Taarbæk	100	93	98	110	117
31-64 år	Lands gennemsnit	100	115	115	114	
	Lyngby-Taarbæk	100	107	105	115	119
65+ år	Lands gennemsnit	100	99	100	99	
	Lyngby-Taarbæk	100	88	85	101	108

Note: For opgørelsesmetode se metodeafsnittet. Bemærk, at der er stor variation på tværs af kommunerne.
Kilde: Kommunale økonomidata for 9 kommuner (9% af befolkningen) samt BDO-beregninger.

Udviklingen i enhedsudgifter fordelt på aldersgrupper, 2013=100

		2013	2014	2015	2016	2017
18-30 år	Lands gennemsnit	100	98	96	94	
	Lyngby-Taarbæk	100	99	94	107	105
31-64 år	Lands gennemsnit	100	97	96	94	
	Lyngby-Taarbæk	100	101	89	100	99
65+ år	Lands gennemsnit	100	110	112	105	
	Lyngby-Taarbæk	100	89	136	160	150

Der foreligger ikke landsdækkende analyser, der belyser forskellene i enhedsudgifter for borgere i aldersgrupperne 18-30, 31-64, eller +65-årige. Der er dog forskning, der taler for, at sandsynligheden for at erhverve handicap stiger med alderen. Således angives det, at risikoen for at erhverve handicap vokser fra en promille om året før tiårsalderen til et par procent om året i 60-års alderen.

Sammenholder man det med den generelle stigning i levealderen, vil der være en sandsynlighed for, at støttebehovet i forhold til ydelser, efter de i analysen berørte paragrafområder, stiger med alderen. Samtidig er der formentlig flere borgere i kategorierne 18-30 og 31-64-årige, der modtager de lave bevillinger, særligt på § 85, set i forhold til borgerne i gruppen 65+.

De følgende tre figurer viser, at der er forskel på anvendelsen af paragraffer fordelt på aldersgrupperne. Overordnet set er § 85 den mest anvendte paragrafydelse for alle tre aldersgrupper.

Mest iøjnefaldende er forskellen i brugen af §§ 107- og 108-ydelser. § 108-ydelsen anvendes i Lyngby-Taarbæk væsentligt mere for aldersgruppen 65+, over tid. Hos de 18-30-årige forekommer det ganske interessant, at § 107 i 2017 benytttes markant mere for aldersgruppen, end det var tilfældet i 2013.

Det vises i de tre følgende figurer.

18-30 årige borgere fordelt på paragrafområder, 2013-2016

		2013	2014	2015	2016	2017
§ 85	Landsgennemsnit	45%	47%	48%	49%	
	Lyngby-Taarbæk	41%	40%	33%	31%	36%
§ 103	Landsgennemsnit	9%	9%	8%	8%	
	Lyngby-Taarbæk	12%	11%	11%	11%	9%
§ 104	Landsgennemsnit	17%	16%	15%	16%	
	Lyngby-Taarbæk	20%	18%	20%	20%	18%
§ 107	Landsgennemsnit	19%	18%	19%	20%	
	Lyngby-Taarbæk	16%	17%	23%	28%	27%
§ 108	Landsgennemsnit	10%	10%	9%	7%	
	Lyngby-Taarbæk	12%	14%	12%	10%	10%

31-64 årige fordelt på paragrafområder, 2013-2016

		2013	2014	2015	2016	2017
§ 85	Landsgennemsnit	45%	47%	48%	49%	
	Lyngby-Taarbæk	35%	37%	41%	39%	42%
§ 103	Landsgennemsnit	12%	12%	12%	12%	
	Lyngby-Taarbæk	16%	16%	13%	12%	12%
§ 104	Landsgennemsnit	21%	20%	20%	20%	
	Lyngby-Taarbæk	20%	20%	19%	18%	17%
§ 107	Landsgennemsnit	6%	6%	7%	7%	
	Lyngby-Taarbæk	10%	9%	10%	12%	11%
§ 108	Landsgennemsnit	15%	14%	14%	12%	
	Lyngby-Taarbæk	17%	17%	17%	20%	18%

65+ årige fordelt på paragrafområder, 2013-2016

		2013	2014	2015	2016	2017
§ 85	Landsgennemsnit	45%	44%	45%	49%	
	Lyngby-Taarbæk	54%	56%	36%	40%	38%
§ 103	Landsgennemsnit	6%	5%	4%	4%	
	Lyngby-Taarbæk	3%	0%	1%	1%	3%
§ 104	Landsgennemsnit	20%	22%	21%	21%	
	Lyngby-Taarbæk	9%	6%	14%	10%	9%
§ 107	Landsgennemsnit	6%	6%	6%	5%	
	Lyngby-Taarbæk	1%	3%	7%	5%	4%
§ 108	Landsgennemsnit	22%	23%	24%	21%	
	Lyngby-Taarbæk	34%	36%	42%	44%	46%

Udviklingen for de tre aldersintervaller

18-30 år

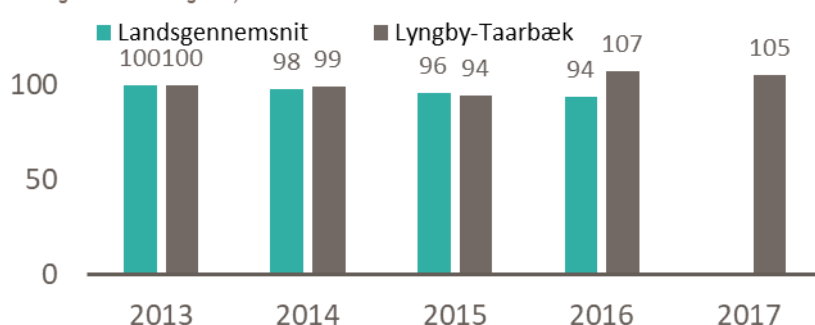
Analysen af de 18-30-årige viser, at enhedsudgifterne falder for landsgennemsnittet og stiger i Lyngby-Taarbæk Kommune.

Gruppen af 18-30-årige stiger i antal markant med 18% fra år 2013-2016 for landsgennemsnittet og med 10% for Lyngby-Taarbæk Kommune, jf. figuren på næste side. Der ses ligeledes en stigning i antallet af ydelsesmodtagere set i forhold til den generelle befolkning, svarende til 0,3 procentpoint for landsgennemsnittet og 0,1 for Lyngby-Taarbæk Kommune.

I forhold til enhedsudgifterne ses det, at landsgennemsnittet falder med 6% mens enhedsudgifterne i Lyngby-Taarbæk Kommune stiger med 5%.

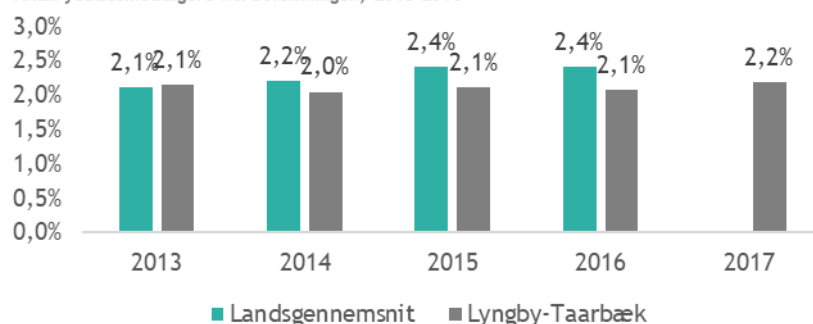
Udviklingen for de 18-30-årige er yderligere belyst via de følgende tre figurer.

Udviklingen i enhedsudgifter, 2013=100

Note: For opgørelsesmetode se metodeafsnittet. Bemærk, at der er stor variation på tværs af kommunerne.
Kilde: Kommunale økonomidata for 9 kommuner (9% af befolkningen) samt BDO-beregninger.

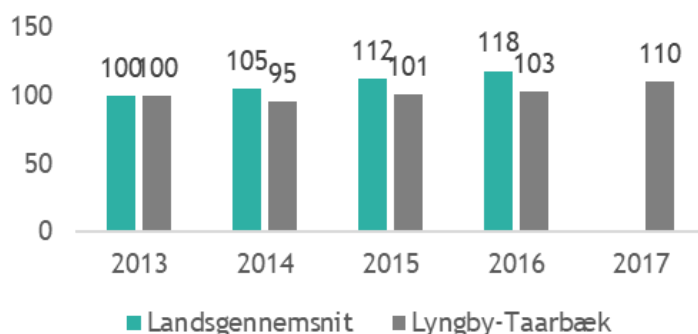
Antal ydelsesmodtagere ift. befolkningen, 2013-2016

Note: For opgørelsesmetode se metodeafsnittet. Bemærk, at der er stor variation på tværs af kommunerne.

Kilde: Kommunale økonomidata for 9 kommuner (9% af befolkningen) samt BDO-beregninger.

Udvikling i antal borgere, indeks 100=2013

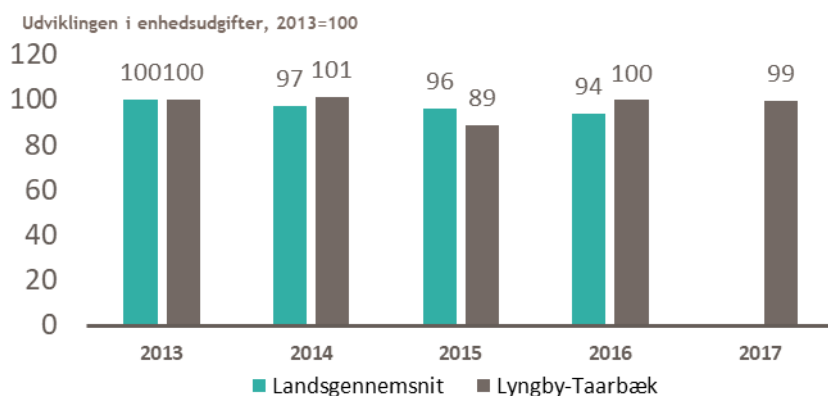
Note: For opgørelsesmetode se metodeafsnittet. Bemærk, at der er stor variation på tværs af kommunerne.
Kilde: Kommunale økonomidata for 9 kommuner (9% af befolkningen) samt BDO-beregninger.

31-64 år

Gruppen af 31-64-årige stiger antalsmæssigt med 1% fra år 2013-2016, hvis man ser på landsgennemsnittet. Tallet for Lyngby-Taarbæk Kommune er på 16%, jf. figuren på næste side. Enhedsudgifterne viser et fald i Lyngby-Taarbæk Kommune på 1%, mens landsgennemsnittet oplever et fald på 6%.

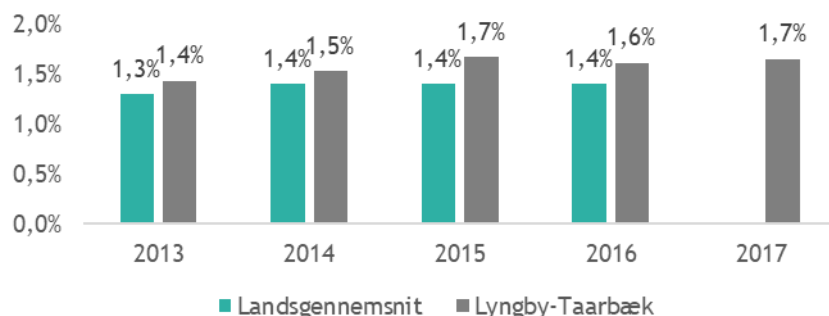
Analysen viser en mindre stigning i antallet af ydelsesmodtagere set i forhold til den generelle befolkning på 0,1 procentpoint for landsgennemsnittet og 3 for Lyngby-Taarbæk Kommune.

Udviklingen for de 31-64 årige er yderligere belyst via de følgende tre figurer.

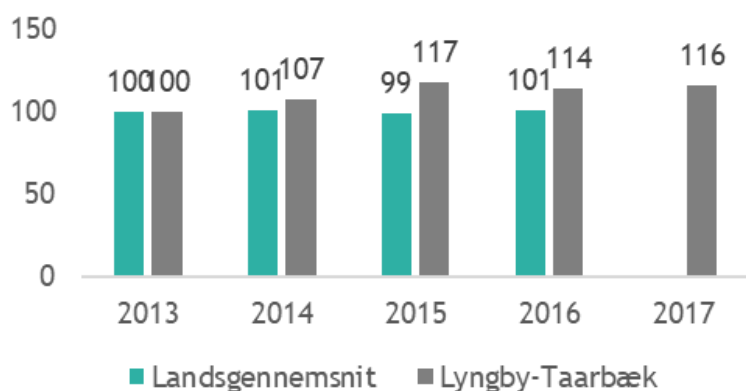

Note: For opgørelsesmetode se metodeafsnittet. Bemærk, at der er stor variation på tværs af kommunerne. Kilde: Kommunale økonomidata for 9 kommuner (9% af befolkningen) samt BDO-beregninger.

Antal ydelsesmodtagere ift. befolkningen, 2013-2016

Udvikling i antal borgere, indeks 100=2013

+65-årige

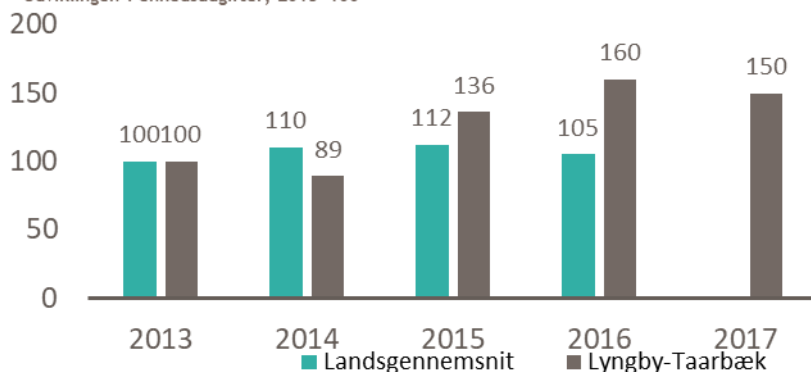
Analysen viser, at udvikling for aldersgruppen 65+ ikke følger helt samme mønster som for de to yngre aldersgrupper i analysen.

Antallet i gruppen af +65-årige stiger med 6% mellem år 2013 og 2016 set i forhold til landsgennemsnittet mens antallet falder med 27% for Lyngby-Taarbæk Kommune. For gruppen er enhedsudgifterne steget med 5% i perioden set for landsgennemsnittet, mens Lyngby-Taarbæk Kommune oplever en stigning på 50% i perioden frem til 2017.

Antallet af +65-årige borgere har dog ift. befolkningsudviklingen været konstant gennem perioden med 0,4 % for landsgennemsnittet, mens Lyngby-Taarbæk Kommune oplever et fald på 0,2% frem til 2017.

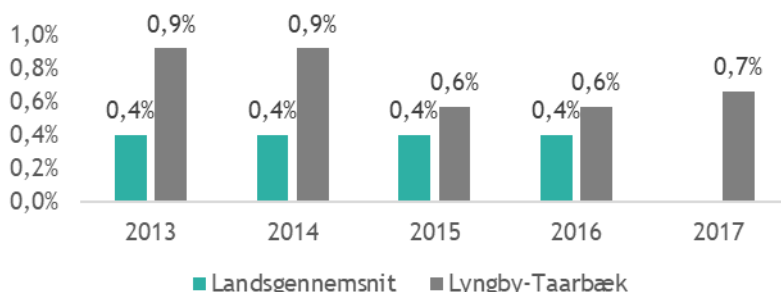
Udviklingen for de 31-64-årige er belyst via de følgende tre figurer.

Udviklingen i enhedsudgifter, 2013=100

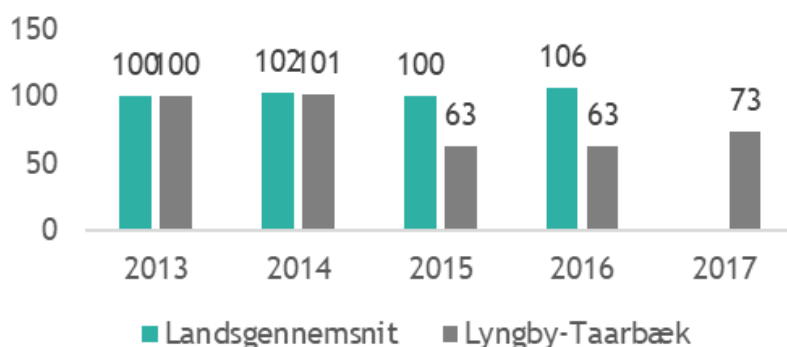

Note: For opgørelsesmetode se metodeafsnittet. Bemærk, at der er stor variation på tværs af kommunerne.
Kilde: Kommunale økonomidata for 9 kommuner (9% af befolkningen) samt BDO-beregninger.

Antal ydelsesmodtagere ift. befolkningen, 2013-2016

Udvikling i antal borgere, indeks 100=2013

Samlet set kan det konkluderes, at Lyngby-Taarbæk Kommune har oplevet en større stigning i både udgifter og antal, end sammenligningskommunerne. Det er dog tydeligt, at udfordringen ikke er enestående for Lyngby-Taarbæk Kommune, og at man også oplever stigende udgifter i de kommuner, der sammenlignes med i nærværende analyse.

Analysen viser, at § 107 skal have særlig opmærksomhed, ligesom det er iøjnefaldende, at udgifterne til borgerne i aldersgruppen +65 er steget så markant, som det er tilfældet. I det hele taget viser analysen, at Lyngby-Taarbæk Kommune, på alle parametre, har et lidt højere optag og lidt højere udgifter end dem, der sammenlignes med, om det så er i denne analyse eller i Ballerup benchmarken. Dette kunne være en anledning til at tale om adgang til området og serviceniveauer.

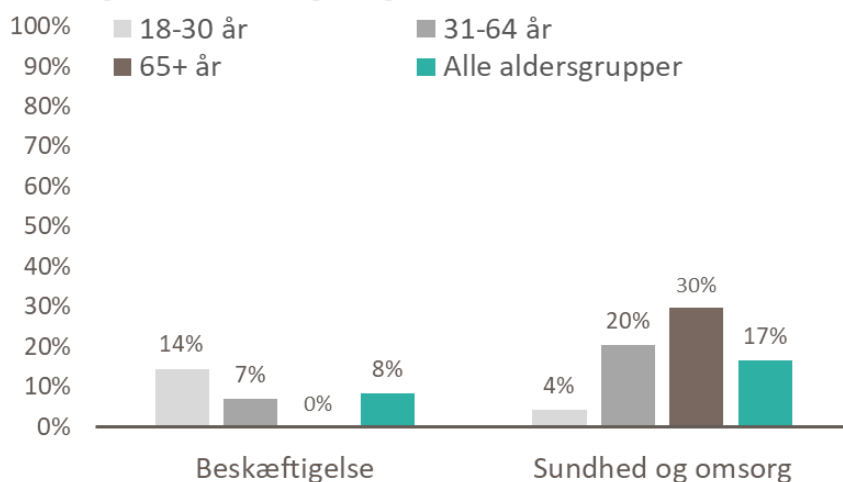
TRIN 3: INDSATSER FRA ANDRE RELEVANTE FAG- OG LOVGIVNINGSSOMRÅDER

Ser man på, om de analyserede borgere også modtager ydelser fra henholdsvis beskæftigelsesområdet, og sundhed og omsorgsområdet, så ses det, at der er større overlap mellem det specialiserede voksenområde og sundhed og omsorgsområdet, end der er på beskæftigelsesområdet.

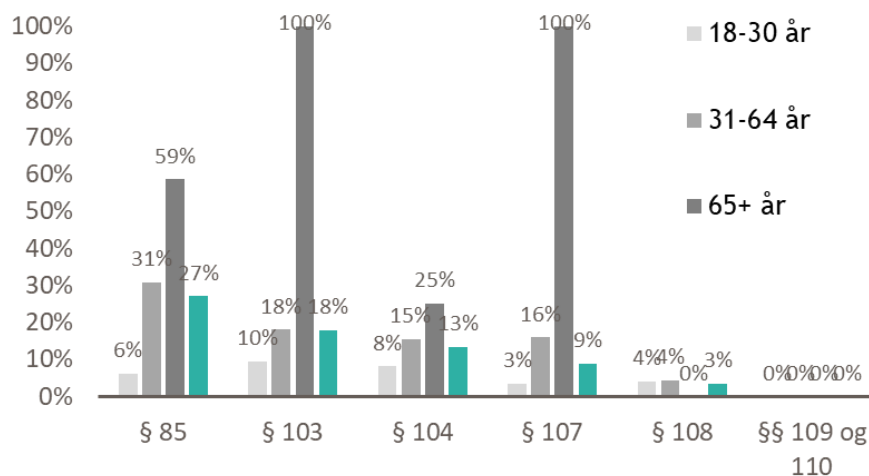
Dette betyder dog ikke, at der nødvendigvis sker en dobbelkompensation af borgerne. Sådanne overlap kan sagtens være nødvendige.

De identificerede overlap er vist i nedenstående tre figurer.

Andel borgere på det specialiserede voksenområde der også modtager udgifter på beskæftigelse eller sundheds- og omsorgsområdet, 2017

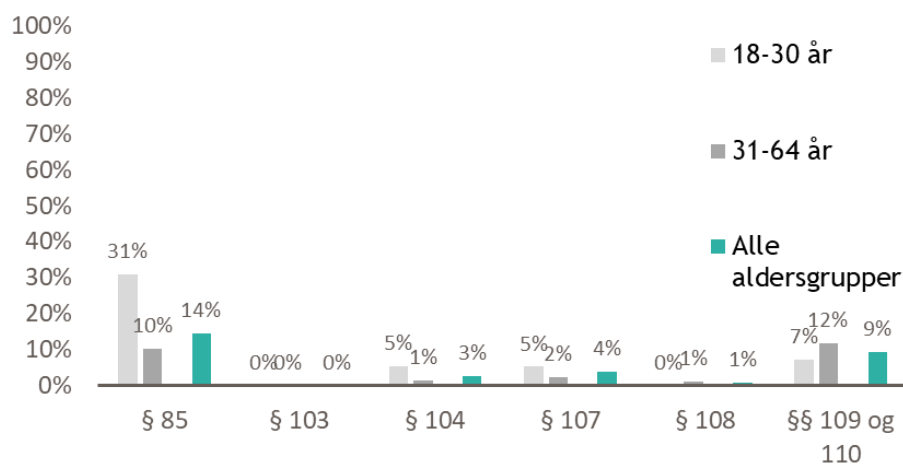

Andel borgere på det specialiserede voksenområde der modtager udgifter på sundheds- og omsorgsområdet fordelt på paragraffer og alder, 2017

Note: Bemærk at n er lille for de 65+ årige; der er i alt 2 borgere på §103, 4 borgere på §104, og 1 65+ år borgere på §107.

Andel borgere på det specialiserede voksenområde der modtager udgifter på sundheds- og omsorgsområdet fordelt på paragraffer og alder, 2017

Note: Bemærk, at der er ingen 65+ årige, der har udgifter på beskæftigelsesområdet og de fremgår derfor ikke af figuren.

Det ses tydeligt, at der er et større overlap mellem sundheds og omsorgsområdet og det specialiserede voksenområde. Det primære overlap er på § 85-ydelser, hvilket stemmer meget fint overens med, at der ofte tildeles både §§ 83- og 85-ydelser til den samme borger.

OPSUMMERING

Opsummerende kan man sige, at analysen af økonomien i Lyngby-Taarbæk viser, at der er flere interessante områder, man kunne se nærmere på, og som sandsynligvis rummer et potentiale. På § 107-området er udviklingen speciel, og hvis man antager, at Lyngby-Taarbæk Kommune ikke er en særligt udfordret kommune, så må det antages, at der kan reduceres i udgifterne til dette område.

Det er vigtigt at understrege, at området ikke nødvendigvis rummer nemme effektviseringer, og de lavthængende frugter kan føre til, at borgernes tilstand forværres, og udgifterne derfor stiger. Det er derfor vigtigt, at de økonomiske tal står på skuldrene af faglige overvejelser og konkrete vurderinger, som ikke er baseret på økonomi, men på borgerens behov og potentialer.

5. DEN FAGLIGE ANALYSE

5.1 INDLEDNING

Formålet med den faglige analyse har overordnet set været at undersøge, om det specialiserede socialområde for voksne drives omkostningseffektivt.

Analysen har derfor haft fokus på samspillet mellem tildelingen og udmøntningen af ydelser og populært sagt set på, om det er de rette borgere, der får de rette ydelser indenfor det specialiserede socialområde for voksne.

I forhold til tildeling af ydelser har BDO vurderet, om der sker en korrekt målgruppeafklaring, og om tildelingen af ydelser ligger indenfor rammerne af loven og kommunens kvalitetsstandarder. Endvidere har BDO set på, om indsatsen i tilbuddene svarer til det, som myndigheden har bestilt, og om dette i praksis er indenfor rammen af kvalitetsstandarderne. Ligeledes har BDO set på, om der er ydelsesoverlap til andre forvaltningsområder. Endelig er der set på, om der er tilstrækkeligt fokus på samspillet mellem faglig og økonomisk styring.

Som grundlag for analysen er der udvalgt 40 sager fordelt på 20 fra socialpsykiatriområdet og 20 fra autismeområdet. Disse to områder er udvalgt, fordi den kvantitative analyse pegede på enten stor tilgang eller stor volumen på disse områder.

5.2 ANALYSE

Målgruppeafklaring.

De sager, der har indgået i BDO's analyse, er *indenfor målgruppen* til ydelser for det specialiserede socialområde for voksne - bortset fra én sag, hvor der mangler tilstrækkelig dokumentation for tilhørsforholdet til § 85 ydelsesområdet.

BDO får samlet set indtrykket af, at Voksenudredningsmetoden (VUM) som referenceramme er velimplementeret. Der er blot enkelte sager, som ikke har en VUM-udredning, men det øvrige oplysningsgrundlag er fyldestgørende og beskriver borgerens berettigelse til målgruppertilhørsforholdet enten ved tildelingen eller ved opfølgningen.

Der kunne i nogle sager være bedre opmærksomhed på dokumentation for borgerens udvikling i de fortløbende indsatser med henblik på at tydeliggøre, at der sker en udvikling, såfremt dette er formålet. Det ses, at borgerne som udgangspunkt funktionsniveau-scores med VUM-redskabet ved *udredningen*, men optimalt set burde denne scoring justeres ved *opfølgninger*, således at det tydeliggøres i VUM referencerammen, at indsatsen har haft en effekt - hvis dette er tilfældet.

Den ene sag, med manglende VUM udredning og mangel på øvrige aktuelle oplysninger, giver anledning til tvivl om, hvorvidt borgeren overordnet set tilhører til målgruppen, der er berettiget til ydelser på det specialiserede område.

Kvalitetsstandarderne

Kvalitetsstandarderne er klare og tydelige hvad angår tildelingskriterier på § 85-området. Borgerne i analysen *visiteres* til relevante § 85-ydelser indenfor kvalitetstandarderne, men i nogle sager kan der løbende kigges nærmere på, om der kan ske større *fremdrift* ved hjælp af mere intensiv opmærksomhed fra myndighedens side og bedre tværfagligt samarbejde.

Kvalitetsstandarderne vedrørende § 107 og § 108 relaterer sig ikke til VUM-referencerammen, og der kan derfor ikke laves samme detaljerede vurdering på dette område. Overordnet set er de borgere, der indgår i analysen, og som er tildelt botilbud på hhv. § 107 og § 108-området, indenfor kvalitetsstandardernes

ramme. For § 107-området kan der, ligesom på § 85-området, være større fokus på fremdriften i flere sager og vedrørende § 107-området bedre fokus på, at der er tale om et *midlertidigt* tilbud.

Kvalitetsstandarden beskriver ikke noget om forventningen til tidsperspektivet på midlertidige botilbud, hvilket også kunne have været et pejlemærke i forhold til, om tildelingen sker indenfor det vedtagne tildelingskriterium.

Kvalitetsstandarden beskriver, at der skal ske opfølgning mindst en gang om året eller ud fra en konkret og individuel vurdering, dog mindst en gang om året.

Af sagerne fremgår det, at der laves årlig opfølgning i de fleste sager, og der er også flere af § 85-sagerne, der følges op med hyppigere intervaller; men i botilbudssagerne halter det med at overholde den årlige opfølgning.

BDO er endvidere stødt på en del sager, hvor BDO vurderer, det ville være hensigtsmæssigt at lave opfølgning med hyppigere intervaller, end det er tilfældet. Det gælder især § 85-sager, hvor der skal koordineres med Jobcenter, men det gælder også § 85-sager, hvor der er mange aflysninger af aftalte møder og samtaler, og hvor det kunne være relevant med hyppigere dialog om fremdriften og om, om supplerende / andre tiltag ville være relevante.

I forhold til de midlertidige botilbud i andre kommuner ville en hyppigere opfølgning også kunne bidrage til en betydeligt strammere styring af både faglige og økonomiske forhold.

BDO vurderer således, at de angivne opfølgningsintervaller i kvalitetsstandarden med fordel kan justeres, og at der kan blive større tydelighed om tildelingskriterier, ligesom det midlertidige aspekt kan fremhæves.

Tildeling af ydelser

De gode oplysningsgrundlag, som ses i sagerne, giver en sikkerhed for, at man kan vurdere, om borgeren ligger indenfor målgruppen ved tildeling af ydelser generelt set. Men der er mange sager, hvor der ikke relateres til kvalitetsstandarden i forbindelse med vurdering af ydelsestildelingen. BDO har dog på baggrund af sagens oplysninger kunnet vurdere, at 39 af de 40 sager som udgangspunkt tilhører målgruppen for de tildelte ydelser jf. kvalitetsstandarden. Det vil sige, at der er én sag (§ 85-sag), hvor BDO er i tvivl. Sagen har været drøftet med Lyngby-Taarbæk Kommune, der er enig i, at der bør ses på afslutning af hjælpen.

I sager, hvor ydelsestildelingen er foretaget for 1-2 år tilbage, har BDO set på 'bestillingen', som er lavet i forbindelse med sidste opfølgning. Kvaliteten af bestillingerne er generelt set fine, fordi der er opstillet formål og indsatsmål, som leverandørerne skal tage udgangspunkt i.

Men der er syv sager, hvor dette ikke er tilfældet, fortrinsvist fordi der ikke er fulgt op indenfor rammerne af kvalitetsstandarden.

De ovenfor nævnte sager med for lange intervaller mellem opfølgningerne, har ikke i samme grad betydning for fokus på borgerens udvikling i de varige botilbud, som det har i de midlertidige botilbud og bostøtte. I sager med midlertidig støtte, skal den faglige styring bidrage til, at der sker så effektiv og hensigtsmæssig udvikling som muligt for borgeren, så denne, i det omfang det er muligt, senere kan klare sig uden social støtte eller med mindst mulig social støtte.

Hvorvidt der i visitationen er fokus på den økonomiske side i valget af eksterne tilbud fremgår ikke eksplicit af sagerne, men der er oplysninger om priser på de eksterne tilbud og der laves stort set indberetningsskemaer til økonomifunktionen i samtlige sager, uanset om det drejer sig om timetal på de interne § 85-tilbud, eller om det drejer sig om botilbud eksternt. Ligeledes er der kontrakter på aftalerne med botilbuddene, og heraf fremgår døgntaksten. Som regel ser tillægstakster ud til at være godkendt af visitationen. Dog er der et par sager, hvor det ikke fremgår særlig tydeligt, hvad tillægstaksten dækker, og hvad der skal til for at bringe sagen ned på almindeligt takstniveau igen.

Leverandørindsats

Egne tilbud - § 85-området

Der leveres overordnet set en fokuseret og målrettet indsats på § 85-området, som arbejder med det, der er bestilt fra myndighedens side.

BDO er dog stødt på en del sager, hvor der *ikke synes at være den fremdrift i støtten, som man umiddelbart kunne forvente*. Nogle gange handler det om rigtig mange afbud fra borgerens side, og her

kan man spørge, om § 85-støtten er den relevante støtte, eller om det bevilgede omfang er relevant. Andre gange omhandler det, at § 85-støttens opgave - blandt andet - bliver at understøtte borgerens samarbejde med Jobcentret. Der bruges i tre sager meget § 85-tid til dette. For BDO ser det ud til, at flexjob-afklaring, ressourceforløbsafklaring osv. går trægt, og at borgeren ikke magter samarbejdet med Jobcentret. Det er i sig selv paradoksalt, at en enhed i kommunen skal støtte borgeren med at kunne samarbejde med en anden enhed.

I rigtig mange af sagerne er det *svært at følge, hvordan timebevillingen udmøntes i § 85-støtten*. I nogle dagbøger, som er relativt velbeskrevne, ser det i flere sager ud til, at der er rigtig mange afbud (fra borgers side), at besøg erstattes af telefonsamtaler, at borgeren går i gruppeforløb mm., og her fylder beskrivelserne af den borgerrettede kontakt meget lidt. I de sager, hvor der ikke er velbeskrevne dagbogsnotater, og hvor der er langt mellem status (nogle gange længere end et år imellem), er det også uklart, hvordan timebestillingen fungerer.

Man kan derfor spørge, hvilken værdi timetildelingen egentlig har?

I forlængelse af ovenstående, skal det også bemærkes, at timetildelingen i nogle sager er fint dokumenteret og der er set flere sager, hvor det er § 85-støtten, der foreslår op- eller ned-justering af timetallet, alt efter borgerens udvikling.

Under alle omstændigheder er *timeanvendelsen ikke dokumenteret*, idet der ikke føres tilstrækkelige dagbogsoptegnelser for timeanvendelsen. Det ses, at en del kontakt foregår pr. telefon, og endvidere ses det, at man i højere grad forsøger at omlægge § 85-støtten til gruppesammenhænge, som umiddelbart gør det endnu sværere at gennemskue timeanvendelsen. BDO er oplyst om, at der er aftalt en timeberegningsmodel i en overgangsfase; denne kan blot ikke aflæses i sagerne.

I langt de fleste sager er det også uklart, hvordan timebevillingen udmåles og justeres ved opfølgninger. Der er kun én sag, hvor timetildelingen konkret relaterer sig til kvalitetstandarden.

I enkelte myndighedssager er det endvidere uklart, hvad det aktuelle timetal er, fordi der ikke er dokumenteret tilstrækkelig opfølgning. Ligeledes er det uigennemskueligt, hvorfor timetallet eksempelvis lander på to timer pr. uge frem for 1½ eller 3 timer ugl. Der refereres ikke til kvalitetstandarden i disse sager.

Det kan være spørgsmålet, om denne detaljestyre i nogle sammenhænge modarbejder en effektiv rehabiliterende indsats. BDO er stødt på § 85-sager, hvor en intensiv indsats indledningsvist måske ville kunne medvirke til at afkorte et ellers langtrukket forløb, og der er i myndighedsleder- og botilbudsleder-regi bred enighed om, at målstyring frem for timestyring i en del tilfælde ville give en mere hensigtsmæssig effekt.

Egne tilbud - jf. § 108

Der leveres overordnet set en fokuseret og målrettet indsats på kommunens egne botilbud - Chr. X's Allé og Slotsvænget - som arbejder med det, der er bestilt fra myndighedens side.

Det fremgår af kvalitetsstandard for § 108, at botilbuddet udarbejder en pædagogisk handleplan, og at denne revurderes 1 x årligt. Disse ser generelt set ud til at være lavet og stemmer overens med § 141 handleplanerne og bestillingerne for både Slotsvænget og på Chr. X's Allé, ligesom der er fine dagbogsnotater og statusnotater.

I forlængelse heraf ses det også, at der er fokus på borgerens udvikling på § 108-tilbuddene, om end der for denne målgruppe er mindre forventninger til udviklingshastigheden og -omfanget, end i de midlertidige tilbud. Det ses også, at der er fokus på overgangen til ældreområdet, og mulighederne dette giver, eksempelvis § 83-hjælp og / eller plejebolig. Umiddelbart ses der ikke et uhensigtsmæssigt overlap i denne henseende. For nogle borgere ses det også, at der er et større fokus på at bevare funktioner samt på at skabe rammerne for en tryk hverdag, hvor det ikke er udviklingen, der er i fokus. Dette vurderer BDO er ganske relevant i en § 108-sammenhæng.

BDO har ikke set borgere i § 108 tilbud, som kunne være aspiranter til et mindre indgribende tilbud, men BDO har i en konkret sag set et beskrevet indsatsniveau, hvor man måske kan drøfte serviceniveauet for indsatsen. Dette er drøftet med botilbuddet, og der er givet relevant og konkret faglig forklaring herpå.

Eksterne botilbud jf. § 107 og § 108.

BDO har ikke haft adgang til dagbogsnotater og pædagogiske planer fra de eksterne botilbud, men har bedømt leverandørindsatsen alene ud fra de fremsendte statusnotater og rådgivernes opfølgningsnotater, i fald disse fremgik af sagen.

BDO har gennemgået 13 sager med eksterne botilbud heraf 10 på midlertidige botilbud.

Dokumentationen for kvaliteten af leverandørindsatsen og den faglige styring af sagerne viser en markant forskel sagerne imellem og samlet set i relation til sager med interne botilbud.

De ti af sagerne forløber planmæssigt, og der er fra både myndighed og botilbud god fokus på den faglige styring.

I de resterende fem sager vurderer BDO, at der kan strammes op på den faglige og / eller den økonomiske styring. Udfordringerne i de fem sager beskrives kort nedenfor.

- A. Myndighed rykker for status flere gange. Denne kommer marts 2017 og er ikke specielt fyldestgørende - den henviser til forrige status og relaterer ikke til bestillingen. Bestillingen er dog heller ikke særligt fokuseret, vurderer BDO. Der betales særtakst for 1:1 støtte 9 timer i døgnet, og især derfor kunne man forvente en meget stærkere opmærksomhed fra botilbuddets side på, hvad denne udmøntes i, i relation til bestillingen. Borgerne ser nu ud til at blive visiteret til Chr. X's Allé.
- B. Der er en meget fin plan fra botilbuddet, som refererer til VUM-rammen. Borgeren har været på botilbuddet siden 2014, og indsatsen ydes med henblik på, at borgeren kommer i egen bolig, står der, men det er spørgsmålet, om dette er tilstrækkelig present for både botilbud og myndighed? Det ser for eksempel ikke ud til, at det endnu er lykkedes, at borgeren kommer i beskæftigelse. Vedkommende er visiteret til et § 104-tilbud. Borgeren går fortsat hjemme på botilbuddet med 1:1 støtte, fordi vedkommende ikke kan klare at komme udenfor.
- C. Der er behandlingsplan fra 2016, men denne synes ikke aktuel længere. Borgeren har boet på tilbuddet siden 2015. Botilbuddet forholder sig tilsyneladende meget passivt, og man bliver i tvivl, om botilbuddet er den rette støtte til borgeren.
- D. Der er ikke aktuelle oplysninger om borgeren. Sidste behandlingsplan er fra nov. 2015, og denne bruges til at lave en VUM-udredning i 2016. Der er ikke oplysninger om § 104-tilbuddet. Der er sket en administrativ opfølgning dec. 2016 og planlagt opfølgning på botilbuddet primo 2017, men denne er ikke dokumenteret.
- E. Der er status fra botilbuddet senest maj 2017. Denne beskriver meget grundigt den unges voldsomme adfærd, men der er ikke som sådan fokus på målopnåelse i relation til de ellers relevante mål, myndigheden har opstillet. Der er heller ikke i denne forholdt sig til skolesituationen, som ellers er et af de beskrevne mål.

Fokus på samspillet mellem faglig og økonomisk styring

Der ses meget stringent samarbejde mellem myndighedsafdelingen og økonomiafdelingen, hvor der ved alle iværksættelser eller ændringer i ydelser gives besked om pris og / eller omfang fra myndighed til økonomimedarbejder. Der er oplysninger om priser på de eksterne tilbud i sagerne, men det fremgår ikke - som tidligere nævnt - eksplicit af sagerne, hvordan der i visitationen er fokus på den økonomiske side i valg af eksterne tilbud og udmøntningen af særtakster. Det er oplyst, at leder og / eller visitationen altid skal godkende eksterne takster og evt. tillægstakster.

KONTAKT

Helene Tørsleff

mobil 41 89 04 26

Esben Juul Hansen

mobil 41 89 04 54

www.bdo.dk

BDO Statsautoriseret revisionsaktieselskab, en danskejet rådgivnings- og revisionsvirksomhed, er medlem af BDO International Limited - et UK-baseret selskab med begrænset hæftelse - og del af det internationale BDO netværk bestående af uafhængige medlemsfirmaer. BDO er varemærke for både BDO netværket og for alle BDO medlemsfirmaerne. BDO i Danmark beskæftiger godt 1.100 medarbejdere, mens det verdensomspændende BDO netværk har godt 64.000 medarbejdere i 154 lande.

Copyright - BDO Statsautoriseret revisionsaktieselskab, cvr.nr. 20 22 26 70.